

వేదాంతభేరి

సెప్టెంబరు 2017

రూ. 10/-

Regd.No. TRP / 123 / 2015-17 September 2017 Rs.10/- R.No.8139/63
Date of Publication 26-08-2017, Permitted to post : 29th, 30th every month.

ఈ పేజీ స్థల దాతలు
సుభద్రా చారిటబుల్ ట్రస్టు
హైదరాబాద్, తెలంగాణ రాష్ట్రం

ॐ వేదాంతభేరి ॐ

సంస్థాపకులు : శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

సంపుటము: 50 సెప్టెంబర్ 2017 సంచిక : 09

సంపాదకులు

శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు

సంపాదక మండలి

శ్రీవిజయానంద బ్రహ్మచారి

కె.కృష్ణర్

డాక్టర్ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య, శిరోమణి, ఎం.ఎ.,

డాక్టర్ కె.నర్సిరత్నమరావు, ఎం.ఎ., పి.హెచ్.డి.,

శాశ్వత పోషక చందా రూ. 1500/- అంతకుమించి

సంవత్సర చందా రూ. 100/-లు, విడి సంచిక రూ. 10/-లు

విదేశాలకు సంవత్సర చందా (ఎయిర్ మెయిలు) 20 డాలర్లు

చందా పంపవలసిన అడ్రసు : శ్రీ శుకబ్రహ్మేశ్వరమఠము,
స్వామి విద్యాప్రకాశానంద నగర్,

**చందాదారులు ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందా
నెంబరు తప్పక వ్రాయవలెను.**

శ్రీ శుకబ్రహ్మేశ్వరమఠము (పోస్టు)
శ్రీకాళహస్తి, పిన్ - 517640
ఫోన్ : 08578- 222239

Printed & Published by Sri Vidyaswarupanandagiri swami on behalf of Sri Sukabrahma Ashramam and Printed by B.Viswanadham at C.N. Printer, TIRUPATI, Andhra Pradesh; Published at Sri Sukabramhasramam, Swami Vidyaprakashananda Nagar, Sri Sukabramhasramam Post, Srikalahasti-517 640, Chittoor Dist., Andhra Pradesh.
Editor : SRI VIDYASWARUPANANDA GIRI SWAMI

ॐ వేదాంతభేరి ॐ

అనుష్ఠాన వేదాంతాన్ని బోధించు మాసపత్రిక

సంపుటము: 50 సెప్టెంబర్ 2017 సంచిక : 09

విషయ సూచిక

01. ప్రార్థన - 05
02. భవరోగము - శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వాములవారు - 06
03. నిజానిజములను తెలిసికొనుటలోగల ప్రయాస
- శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు - 11
04. జ్ఞానవిరక్తి భక్తి సహితం- భాగవతం
- శ్రీ రామకృష్ణానందగిరి స్వాములవారు - 16
05. ఉపనిషద్విజ్ఞానము - డా || సముద్రాల లక్ష్మణయ్య - 22
06. సమబుద్ధి ర్విశిష్యతే - ఆచార్య కె.సరోత్తమరావు - 25
07. శ్రీమలయాళస్వామినంపందే - శ్రీ అఖండానందగిరిస్వాములవారు - 30
08. జ్ఞానసుధ - సర్పభూషణ శ్రీ శివయోగిగారు - 31
09. భీష్మ పితామహుడు - శ్రీఅఖండానందస్వాములవారు - 33
10. పుష్పదంత విరచిత శివమహిమ్న స్తోత్రమ్ - శ్రీమధుసూదనీవ్యాఖ్య - 37
11. జ్ఞాన సదస్సు - 39
12. శ్రీ మదాంధ్ర మహాభాగవతము - ఆచార్య జక్కంపూడి మునిరత్నం - 40
13. వార్తలు - 42

ముఖచిత్రం :

పరదేవతా భగవతి శ్రీరాజరాజేశ్వరి

వ్రజలంఠరికే విజయదశమి శుభాకాంక్షలు

ఇందులోని వ్యాసముల భావములకు వ్యాస రచయితలే బాధ్యులు

ప్రార్థన

అంబా శాంభవి చంద్రమౌళి రబలాచార్య భవానీశ్వరీ వామాక్షీ మహిషాసురప్రళమనీ వాఙ్మాధురీ సుందరీ దుర్గా శుంబనిశుంభ దైత్యదమనీ దౌర్భాగ్యవిచ్ఛేదినీ చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

అంబా నూపురరత్న కంకణధరా కేయూర హారావలీ జాజీ చంపక వైజయంతి లహరీ దైతేయ వైరాజితా వీణాగాన వినోదమండితకరా వీరాసనసాయిని చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

అంబా మోహనదేవతా త్రిభువనస్యానంద సంధాయిని వేణిపల్లవపాణి వేణుమురళీగాన ప్రియాలోలినీ శర్వాణీ హ్యూదురాజబింబవదనా ధూమాక్షసంహరిణీ చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

అంబా రౌద్ర్యపి భద్రరాజగమనా జ్వాలాముఖీ వైష్ణవీ బ్రహ్మాణీ త్రిపురాంతకృత్పురసుతా దేదీప్యమానోజ్జ్వలా చాముండార్ణవ కేశవీరజననీ దాక్షయణీ వల్లరీ చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

అంబా శంకర భద్రరాజగమనా ఆర్యా ఉమా పార్వతీ కాశీహైమవతీశ్వరీ త్రినయనీ కాత్యాయనీ భైరవీ సావిత్రి నవయవ్వనా శుభకరీ సామ్రాజ్య లక్ష్మీకరీ చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

అంబా శ్యామల ఆగమాదివినుతా విద్యాస్వనాదిక్రియా గాయత్రీ ప్రణవాక్షరామృతగతా నాదానుసంధాయిని ఓంకారీ విజయార్క పాశన్యపతే వాక్సిద్ధిదార్శప్రదా చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ.

యా విద్యా శివకేశవాదిజననీ యావై జగన్మోహినీ యా బ్రహ్మాదిపిపీలికాంత జగదానందైక సంధాయిని యా పంచ ప్రణవద్విరేఫ నళినీ యా చిత్కలామాలినీ సా పాయాత్పరదేవతా భగవతీ శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ

భవరోగము

- శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు

జీవితము బుద్బుదము (నీటి బుడగ) వంటిదనియు, తటిల్లతాసదృశము (మెఱుపు వంటిది) అనియు పెద్దలు శాస్త్రములందు వక్కాణించియున్నారు. రైలులో ప్రయాణము చేయువారు ఎల్లకాలము రైలుపెట్టేయందే నివసించుటకు వీలులేదు. వారి స్టేషన్లు రాగానే దిగిపోవలసినదే. అట్లే ఏ ప్రాణియు ఈ ప్రపంచమున దీర్ఘకాలము కొనసాగుటకు వీలులేదు. కాబట్టి మానవుడు అతి స్వల్పమగు తన ఆయుర్దాయమును పారమార్థిక లక్ష్యసిద్ధికై వినియోగించుట శ్రేయస్కరము. 'ప్రాక్ శరీరవిమోక్షణాత్' అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీతయందు వచించిన చందమున ఆధ్యాత్మిక సాధనలను శరీర వియోగమునకు పూర్వమే పూర్తి చేసికొనవలయును. అయితే దేహవియోగ మెప్పుడు సంభవించునో ఎవరికిని తెలియదు. కాబట్టి సాధ్యమైనంత త్వరలోనే, అనగా బాల్యయానవనకాలము లందే సాధనలను పూర్తి చేసికొనుట ఉత్తమము.

ఈ ప్రపంచ మొక ధర్మసత్రము వంటిదనియు, ఎక్కువ కాల మిచట ఉండుటకు అవకాశము లేదనియు విజ్ఞుడగువాడు బాగుగ నిశ్చయించుకొని భగవంతుని చేరుటకు వలసిన సాధన సంపత్తిని ఇచటనే అతి శీఘ్రముగ సంపాదించుకొని కృతకృత్యుడు కావలయును.

ఇనుము వేడిగ నున్నప్పుడే దానిని వంచివేయవలెను. (Strike the iron when it is hot), చల్లబడిన పిదప వంచుటకు సాధ్యపడదు.

అట్లే మానవజీవితము అంతముకాక పూర్వమే అద్దానిని దైవ సాక్షాత్కారమునకు వినియోగించవలెను. భవరోగమును బాపుకొనవలయును. ఇవిధముగ సంసార వ్యాధికి చికిత్స ఎంత శీఘ్రముగ గావించుకొనిన అంత శ్రేయస్కరము. ఇది యొక దీర్ఘవ్యాధి, దీనిని త్వరలో అంతమొందించవలెను.

ఒక ఊరిలో ఒకానొక వ్యక్తికి జలుబు చేయగా అతడు సమీపమున ఉన్న ఆసుపత్రికి వెళ్ళి డాక్టరుగారితో తన రోగమును గూర్చి విన్నవించి ఔషధమునకై అభ్యర్థించెను. డాక్టరుగారు 'ఏమండీ ! ఈ రోగము మీకు సంవత్సరమునకు ఎన్ని పర్యాయములు వచ్చును ? అని అతనిని ప్రశ్నింప "రెండే రెండుసార్లు " అని అతడు జవాబిచ్చెను. అప్పుడు డాక్టరు గారు "సరేకాని, ఆ రోగము వచ్చినపుడు ఎంతసేపుండును?" అని తిరిగి ప్రశ్నింపగా ' ఆఱునెల లుండునని' అతడు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. దీని అర్థము సంవత్సరము పొడుగునా అతనికి జలుబు ఉండుననియే.

ఆ ప్రకారమే మానవునకు ఒక దీర్ఘరోగము సంక్రమించినది. అది పైన తెలిపిన జలుబువానివలె సంవత్సరము పొడుగునే కాక, బ్రతికినన్నాళ్ళూ వెంటబడుచునే యుండును. అంతియేకాదు. అజాగ్రత్తగా నున్నచో జన్మ జన్మాంతరము జీవుని బాధించు చుండును. 'నా కేమియు వ్యాధిలేదు. చక్కటి ఆరోగ్యమున్నది. డాక్టరుగారు కూడ ఆరోగ్యమును గూర్చిన స్టర్లిఫికేట్ ఇచ్చినారు. అని యెవరైన అనినచో 'మహాశయా ! మీరు పుట్టుటయే రోగము. దేహమును ధరించుటయే రోగము. జనన మరణ రూపమైన ఈ సంసార చక్రములో ఈ కాలచక్రములో, ఈ కర్మచక్రములో తగుల్కొనుటయే రోగము', అని వారికి సమాధానము చెప్పవలసి యుండును. ఈ వ్యాధి పేరే భవరోగము, 'భవ' అనగా ఉండుట లేక పుట్టుట. శరీరముతో ఉండుట, లేక శరీరమును ధరించి పుట్టుట **భవరోగము**, లేక సంసార

రోగము అనబడును.

కోట్లకొలది జన్మలనుండి మానవునకు దేహధారణ కొనసాగుచు వచ్చున్నందున దీనిని **దీర్ఘరోగము**ని పెద్దలు నుడివిరి.

కో దీర్ఘరోగో భవ ఏవ సాధో

కి మౌషధం తస్య విచార ఏవ.

'అన్నిటికంటె దీర్ఘమైన రోగమేది ? అను ప్రశ్నకు సంసార రోగము. భవరోగము అనియు, దానికి మందు ఏమి ? అను ప్రశ్నకు తత్త్వవిచారణయే! అనియు శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు ప్రత్యుత్తర మొసంగియున్నారు. అనాదికాలము నుండియు ఈ జన్మపరంపర, ఈ కర్మపరంపర, కొనసాగుచు వచ్చుచున్నందు వలన దీనికి దీర్ఘరోగమని పేరు వచ్చినది. సామాన్యముగ శరీరమునకు వచ్చు రోగము కొద్దిగంటలు గాని, కొద్ది రోజులుగాని, కొద్ది మాసములుగాని ఉండును. తదుపరి అది తొలగిపోవును. లేక ఇంకను పెద్ద రోగమైన శరీర ముండు వరకును ఉండును. శరీర వియోగముతో రోగ వియోగమున్ను సంభవించును. అనగా ఏ రోగమైనను ఈ దేహముండువరకే యుండును. ఇవి యన్నియు తాత్కాలికమైన రోగములు. కాని ఈ భవరోగ మన్నచో, శరీరము ఉండుగాక, పోవుగాక, నీడవలె జీవుని సదా వెన్నంటుచునే యుండును. ఎంతకాలము వరకు ? ఆత్మజ్ఞానము పొందనంత వరకు, స్వస్వరూప సాక్షాత్కారము బడయనంత వరకు. తాను దేహము కాదు, ఆత్మయని తెలిసికొననంతవరకు. ఆత్మజ్ఞానమును బడసిన మరుక్షణమే భవరోగము అంతమై జీవునకు శాశ్వతకైవల్యము, పరమానంద ప్రాప్తి, బంధవిముక్తి, చేకూరగలదు.

రోగము వచ్చినవాడెవడును ఔషధమును సేవింపక మానడు. ఏలయనగా దుఃఖమును ఎవడును ఆహ్వానింపడు. వచ్చినచో

తొలగింపకను ఉండడు. అటులే తాను బంధనమున తగుల్కొని యున్నాడనియు, దేహ మనోబుద్ధిరూపభారమును మోయుచున్నాడనియు, తెలిసికొనిన ప్రతిమానవుడును ఆ బెడదనుండి తప్పించుకొనుటకై తీవ్రతరయత్న మాచరించవలసి యుండును. ఇంతవరకు ఎందరో తల్లుల గర్భమునందో జన్మించి యున్నామనియు, ఎందరో తల్లుల పాలు త్రాగినామనియు జనులు గుర్రైరింగి మరల గర్భనరకముందు పడకుండులాగున ప్రయత్నించుట విజ్ఞుడగు మానవుని ప్రధానకర్తవ్యము. బంధవిమోచనము ఇతర జన్మలందు సాధించుట బహు కష్టతరము. అన్ని హంగులతోనూ గూడిన మానవజన్మ యందు సంసారవ్యాధికి మందును అన్వేషించవలసియున్నది.

ఇహైవ నరకవ్యాధేశ్చికిత్సాం న కరోతి యః

గత్వా నిరౌషధం దేశం వ్యాధిస్థః కిం కరిష్యతి ?

ఈ భూలోకమందే ఈ మానవజన్మయందే నరకదుఃఖ మనువ్యాధికి చికిత్సను బడయవలయును. అట్లుకాక, తరించుటకు అనుకూలములు లేని ఇతర లోకములను గాని, ఇతర జన్మలను గాని బొంది సంసారవ్యాధి పీడితుడగు మానవుడేమి చేయగలడు? ఆయా లోకములందు ఆయా జన్మలందు శాస్త్ర, సద్గురు బోధ రూపచికిత్సలెవ్వీయు లభించవు. పైగా ఇట్టి ప్రజ్ఞయు ఆయా జన్మలందుండనేరదు. కాబట్టి సంసారవ్యాధికి ఇప్పుడే, ఇచటనే శీఘ్రముగ చికిత్స ప్రారంభించవలసి యున్నది. వాయిదా వేయుటకు ఇది సమయముకాదు. ఒక్క క్షణము దైవచింతన లేక వ్యర్థముగ గడచినచో ఘోరవిపత్తు కొనితెచ్చుకొనినట్లే కాగలదు.

రోగమును ముదరగొట్టుట విజ్ఞులకు భావ్యము కాదు. రోగ

మున్నదని తెలిసికొనుట, రోగనివారణకై కృషి చేయుట ప్రతివాని యొక్కయు కనీసధర్మమై యున్నది. అందునను జనన మరణరూపమైన ఈ దీర్ఘరోగమును ఏ మాత్రము ఉపేక్షింపరాదు. శాస్త్ర, సజ్జన సాంగత్యముచే వెంటనే తత్త్వవిచారణ ప్రారంభించి తాను పంచభూతాత్మకమైన జడదేహము కాదని నిశ్చయించి, జడమునకు సాక్షియైన చైతన్యమే తానని సంభావించి, పుట్టుక, చావులేని శాశ్వత ఆత్మయే తన యథార్థ స్వరూపమని బాగుగ నిశ్చయించి, అట్టి ఆత్మస్వరూపమందే సదా నిలకడ కలిగి ఏనాడో తగులుకొనిన ఈ దీర్ఘరోగమును శీఘ్రముగ దూరీకరించవలెను. బహు కాలమునుండి రూఢిపడియున్న అజ్ఞానమును చీకటిని పారద్రోల వలయును.

రామాయణ బోధ

అనిర్వేదం చ దాక్ష్యం చ మనసశ్చాపరాజయమ్ ।

కార్యసిద్ధికరాణ్యాహుః తస్మాదేతద్బ్రువీమ్యహమ్ ॥

ఉత్సాహము, సామర్థ్యము, మనస్సంపన్నండు ధైర్యమును విడనాకుండుట అనునవి కార్యసిద్ధిని కలుగజేయు సద్గుణములు.

అనిర్వేదః శ్రీయోమూలం అనిర్వేదః పరం సుఖమ్ ।

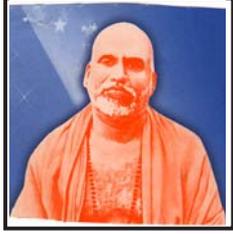
భూయస్తత్ర విచేష్యామి న యత్ర వినియః కృతః

హతాశుడు కాకుండా ఉత్సాహముతో ఉండుటయే సంపత్తికి మూలకారణము. ఉత్సాహమే పరమ సుఖమునకు హేతువు.

అనిర్వేదో హి సతతం సర్వార్థేషు ప్రవర్తకః,

కరోతి సఫలం జన్తోః కర్మయచ్చ కరోతి సః ॥

ఉత్సాహమే ప్రాణులకు సదా సర్వకర్మలందు ప్రవృత్తిని కలుగ జేయును. అదియే వారి కర్మలందు సాఫల్యమును కలుగ జేయును.

నిజానిజములను తెలుసుకొనుటలోగల ప్రయాస

- శ్రీ నందూరు మలయాళస్వాములవారు

దీనిని గుఠించి అనేక సభలలో సుమారు అయిదడుగుల యెత్తు గల ఒక స్తంభము పైనగాని, గోడపైన గాని ఒక అద్దమును పెట్టి జనులకు చూపడమైనది. కుడిచేవిపైన గాని లేక ఎడమచేవిపైగాని మంచి పుష్పము లేక మఠేదేని సుందర వస్తువును పెట్టి చూపడమైనది. అద్దములో చూచునపుడు ఎడమ చేవిపై పెట్టబడిన వస్తువు కుడిచేవిపై ఉన్నటులను, లేక కుడిచేవిపై పెట్టబడినది యెడమ చేవియందున్న టులను కనబడును. దీనిని యెవరైన యిప్పుడు గూడా చూడవచ్చును. ఎట్టి మేధాశక్తి గలవారి కైనను, ప్రజ్ఞాశాలికైనను, వేదములను సాంతముగా చదువుకొన్న పండితవర్యునికైనను, యేమియు చదువని పామరునకైనను, పరమయోగికైనను, గోపాలురకైనను యీలాగున గోచరించును. ప్రత్యక్షముగా యెవరైనా పరీక్షించుకొనవచ్చును. అద్దములో చూచుకొని దీనిని యెవరున్ను నివృత్తి చేసుకొనజాలరు. ఓహో ! మాయయొక్క మహిమ యిట్టదిగదా ! అయితే దీనియొక్క సత్యము తెలుసుకొనుటకు ఒక్క ఉపాయముగలదు అద్దములో చూడక, దాని నుండి ముఖమును తప్పించి తన చేతితో తాను పెట్టిన పుష్పాదులు కుడిచేవిపై ఉన్నవా! లేక యెడమ చేవిపై యున్నవా ! అని చేతితో యెత్తి చూచిన, యిది యేమి ఆశ్చర్యము ! కుడిచేవిపై పెట్టిన పుష్పము నాకు యెడమ చేవిపై యున్నటులను అద్దములో కనబడినదే, యెంత ప్రజ్ఞతో అప్పుడా లోచించినను నిజము తెలియక పోయినదే, అద్దమువైపు చూడక యిప్పుడు

చేతితో యెత్తి చూచినపుడు సత్యము గోచరమైనదిగదా 'అని పరమాశ్చర్యము గలుగును. ఇదియే సృష్టియొక్క వైచిత్ర్యము. కావున దృశ్యముపై, దేహముపై, యింద్రియములపై, మనస్సుపై బుద్ధి పర్యంతముగల దేనిపైన అయినను దృష్టి గలవానికి యిది అంతయు విపరీతముగానే కనిపించును. సాక్షియగు ఆత్మయందు లేక యీశ్వరునియందు, లేక బ్రహ్మమునందు నిలకడ గలుగునపుడే సత్యము బయట వడగలదు, నిజము అప్పుడే గోచరించును. తక్కిన వారందరికిని ఉన్నది లేనట్లున్ను లేనిది ఉన్నట్లున్ను భాసించును. ఆత్మజ్ఞానము గలిగి దానియందు నిలకడ సిద్ధించువఱకు సత్యము తెలియదు. కావుననే గీతయందు కృష్ణ భగవానుడు యీ దిగువ రీతితెలుపుటకు కారణమైనది.

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ కార్యాకార్యే భయాభయే |

బంధం మోక్షం చ యా వేత్తి బుద్ధిస్సార్థ ! సాత్త్వికీ || గీ||అ|| 18-30

ఓ అర్జునా ! ఇది ప్రవృత్తిమార్గము. ఇది నివృత్తిమార్గము. ఇది చేయతగనిది. ఇది చేయతగినది. ఇది భయమును గలుగచేయునది. ఇది అభయము నొసగునది. ఇది సంసారబంధమును గలుగజేయునది, ఇది సంసారబంధ నివృత్తిరూప మోక్షమును ఒనంగునది, అను యిట్టి సత్యము యే బుద్ధిచేత తెలియబడుచున్నదో, ఇది సాత్త్విక బుద్ధియని గ్రహించుకొనుము.

ఇచట త్రిగుణ స్వభావముగల బుద్ధిని గూర్చి చెప్పుటవల్ల సాత్త్విక బుద్ధియని చెప్పబడినదేగాని, నిజముగా అది సత్యబుద్ధి యనియే గ్రహించు కొనవలయును. ఏలన ! సత్త్వరజస్తమస్సులు మూడున్ను ప్రకృతిలో చేరినవే.

అధర్మం ధర్మమితి యా మన్యతే తమసా2వృతా |

సర్వార్థాన్విపరీతాంశ్చ బుద్ధిస్సార్థ తామసీ || గీతా||అ||18-32

ఓ అర్జునా ఏ బుద్ధి అజ్ఞానముచేత ఆవరింపడినదై అధర్మమును

ధర్మమనియు, ధర్మమును అధర్మమనియు సమస్త వదార్థములను విపరీతములుగా తెలుసుకొనుచున్నదో, అట్టి బుద్ధి తమో గుణ ప్రధానమైనది. సమస్త శాస్త్రముల సారమంతయు యీ రెండు శ్లోకములలో శ్రీకృష్ణ భగవానుడుపదేశించెను. మరియు పదహారవ అధ్యాయమున “ప్రవృత్తించ నివృత్తించ జనా న విదురాసురాః”.

అని అసుర స్వభావముగల వారి లక్షణము నిరూపించబడినది. పై శ్లోకమున ‘ప్రవృత్తించ నివృత్తించ’ అని సత్త్వగుణబుద్ధియే నిజముగా తెలుసుకొనగలదనియు, తమోగుణబుద్ధి తెలుసుకొనజాలదనియు తెలిపిన దానినే యిచట అసురస్వభావము గల జీవులు గాక, దైవగుణము గల జీవులే తెలుసుకొనగలరని మనము గ్రహించుకొనవలయును. ఇచట దైవగుణమనగా దైవభావములో నిలకడ గలిగియుండుట యని అర్థము. అట్టివారికే సాధ్యపడునని నిశ్చయించుకొనవలయును. మఱియు యీ శ్లోకము యొక్క ద్వితీయ పాదమును గూడా కలిపి చదువునపుడు.

ప్రవృత్తించ నివృత్తించ జనా న విదురాసురాః ।

న శౌచం నాపి చాచారః నసత్యం తేషు విద్యతే ॥ (గీత.అ.16-7)

అసుర స్వభావముగలవారికి బాహ్యభ్యంతర శుద్ధిగాని సదాచార ప్రవృత్తిగాని, సత్యవాక్యము గాని తెలియదని గ్రహించుకొనవలయును. ఈ సత్యమును దీర్ఘముగా ఆలోచించిన యిప్పుడు సత్య ప్రవర్తకులని, సదాచార నిష్ఠులని, అనుష్ఠానపరులని తలంచు కొందఱిలో గూడా యెన్నియో లోపములు కనపడుచున్నవి. వీనిని ప్రజ్ఞతో ఆలోచించి సవరణ చేసుకొనే లాగున ముముక్షువులు, జిజ్ఞాసువులు, విరక్తులు యత్నించుకోవలయును. లేనిచో సన్మనము పొందెపోవును.

ఈ విషయమునే శ్రీపతంజలి మహర్షి తన యోగశాస్త్రములో ఒక్క

సూత్రములో నిర్ణయించినారు.

సూ॥ అనిత్యాశుచిదుఃఖానాత్మసు నిత్యశుచి సుఖాత్మ ఖ్యాతి రవిద్యా”.

తా॥ (అవిద్య, అజ్ఞానము, తమస్సు, మాయ వాటియొక్క స్వభావము, యిందు నిరూపించబడినది) అనిత్య వస్తువునందు నిత్య బుద్ధియు, సత్య వస్తువునందు అసత్యబుద్ధియు, అశుద్ధ వస్తువునందు శుచిత్వ బుద్ధియు, శుద్ధమైన దానియందు అశుద్ధబుద్ధియు, దుఃఖమయమగు సంసారమందు సుఖత్వబుద్ధియు, శాశ్వత సుఖస్వరూపమైన ఆత్మయందు దుఃఖత్వ బుద్ధియు, అనాత్మ స్వరూపములగు దేహేంద్రియాదులందు ఆత్మ బుద్ధియు, సత్యజ్ఞానానందమగు ఆత్మయందు యీశ్వరునియందు, బ్రహ్మమందు అనాత్మబుద్ధియు గలిగియుండుటయే అవిద్యయొక్క స్వరూపము. దీనిలోగల ఒక్కొక్క పదమును దీర్ఘముగా విచారించిన మాయయొక్క స్వరూపము తెలుసుకొనగలరు. కావుననే స్వబుద్ధిచేత శాస్త్రవిచారము చేసి సత్యమును తెలుసుకొనుటకు సాధ్యము కాదని శాస్త్రము నిర్ణయించడమైనది. ఏలన ! బుద్ధి త్రిగుణాత్మకమైనది. దాని ననుసరించియే అది నిర్ణయించునుగాని, త్రిగుణీతాతమగు సత్యమును దైవమును అది యెట్లు నిర్ణయించగలదు ! ఒక్క రంగులో ఒక వస్తువు గలదని తలంచుడు. మీరు నీలము, యెరుపు, పసుపు రంగులుగల అద్దము ద్వారా దానిని జూచిన, మీరు పెట్టుకొన్న కంటి అద్దము ననుసరించియే అది గోచరించును. తెల్లఅద్దము ద్వారా జూచిన అది నలుపో, యెరుపో, పసుపో, తెలుపో మీకు కనిపించును. లేక ఒక దీపమునకు మూడురంగుల గల అద్దములమర్చినచో దీపము స్వప్రకాశమైనదిగా యుండినను, అద్దముల యొక్క రంగుల ననుసరించి నీలమో, యెరుపో, పసుపో రంగులతో కూడినదిగా అది కనపడును. కావున త్రిగుణములతో గూడిన హృదయము త్రిగుణాతీతుడగు

యీశ్వరుని, ఆత్మను దర్శించుటకు, పొందుటకు ఉపాయము శ్రీకృష్ణ భగవానుడు గతలో ఉపదేశించెను.

దైవీ హ్యేషాగుణమయీ మమమాయా దురత్యయా ।

మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే ॥ (గీత.7-14)

ఓ అర్జునా ! యీ త్రిగుణాత్మకమైన నా యొక్క ప్రకృతి (మాయ) దేవ సంబంధమైనది. అనగా నావలన కలిగినది. కనుక సామాన్యులుదాట శక్యముగానిదిగా నుంటున్నది. అయితే ఎవరు నన్ను శరణుపొందుచున్నారో, వారు యీ మాయను దాటుచున్నారు. పడవ నాశ్రయించినవారు నదినీ, ఓడను ఆశ్రయించినవారు సముద్రమును దాటుటలేదా ! శ్రీ దాత్తాత్రేయులు అవధూతగీతయందు మొట్టమొదటనే దీనిని తెలిపిరి. 'ఈశ్వరానుగ్రహదేవ పుంసామద్వైతవాసనా । మహాభయ పరిత్రాణా ద్విత్రాణాముప జాయతే' ఈశ్వరానుగ్రహము వలననే మహాభయంకరమగు యీ సంసార సాగరమునుండి జీవులు తరించగలరు. రక్షణలేని వారిని ఆయీశ్వరానుగ్రహ మొక్కటియే రక్షించును. అనేక శాస్త్రములు యీ సత్యమునే బోధించుచున్నవి. కావున ఆ పరమేశ్వరుని యందు భగవంతుని యందు భక్తిని గలిగి యుండుడు. అప్పుడు జ్ఞానమున్ను మోక్షమున్ను సర్వమున్ను సిద్ధించును.

5వ జ్ఞాన సదస్సు

2017 అక్టోబర్ 1వ తేదీ ఆశ్వయుజ శుద్ధఏకాదశి నుండి అక్టోబర్ 5వతేదీ పౌర్ణమివరకు 5వ జ్ఞానసదస్సు శ్రీ శుకబ్రహ్మశ్రమములో జరుగును. విషయము - మాండూక్యోపనిషత్తు, ఆచార్యులు పూజ్యశ్రీ యజ్ఞానంద సరస్వతి స్వాములవారు. 25 మందికి మాత్రమే అవకాశము వెంటనే పేర్లు రిజిస్టరు చేయించుకొనవలెను.

“జ్ఞాన విరక్తి భక్తి సహితం భాగవతం”

- శ్రీ రామకృష్ణానందగిరి స్వాములవారు,
(గండిక్షేత్రము)

భాగవత సుధాపాన రసికులైన మీకు భక్తి ప్రసాదము లాగా !

ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్త గాంధీ భక్తుడు, ఘనశ్యామదాసు

బిర్లా గారు, వారు ప్రాసిన అనేక గ్రంథాలలో “కృష్ణం వందం జగద్గురుమ్” అనే గ్రంథం ఒకటి వుంది. బొంబాయి భారతీయ విద్యాభవన్ వారు దాన్ని ప్రకటించారు.

“మహాత్మా ! అందరూ అనేకులు ఆత్మకథలు వ్రాస్తురు కదా ! మీరు మహా మనీషులు, గణ్యమాన్య వ్యక్తులు. మీరూ మీ ఆత్మకథను వ్రాయరాదా !” అనిబిర్లాగారు మదనమోహనమాలవ్యాగారిని అడిగారట. ‘భాగవతం చదివితే అందరి ఆత్మకథలు అందులోనే వస్తాయి’-అని మాలవ్యాగారి సమాధానం.

భాగవతము కల్పతరువు. పోతన్న గారి మాటలలో ‘వెలయున్ భాగవతాఖ్య కల్పతరు వుర్విన్ సద్విజశ్రేయమై”. “ద్విజ” మనగా పక్షికి కూడా అర్థం. పక్షికి రెండు జన్మలున్నాయి. గ్రుడ్డై పుట్టడమూ - పిల్ల కావడమూ.

జీవునికి కూడా రెండు జన్మాలున్నాయి. తల్లి గర్భంలో నుండి బయటికి రావడం మొదటి జన్మ. మాయాగర్భంలో నుండి బయటిపడడం రెండో జన్మ. అన్ని జీవులవలెనే ప్రకృతి సహజంగానే మాతృగర్భంలోని చీకటి నుండి మానవ జీవుడు బయటిపడ్డాడు. ప్రకృతే వాణ్ణి బయటికి నెట్టేస్తుంది. వాని పురుషార్థంతో యేమీ పనిలేదు. కాని ఇంకో చీకటి వుంది. ప్రహ్లాదుని

మాటలలో అది “అచ్చపు చీకటి” మాయ అనే చీకటి, అజ్ఞానమనే చీకటి దానినుండి బయటపడాలంటే మొసలి బారినుండి గజేంద్రుడు బయటపడినట్లు భగవదనుగ్రహం తోడై రావాలి. భగవదనుగ్రహానికి పాత్రుడు కావాలంటే విశేష భక్తి సంపన్నుడు కావాలి. తత్త్వాప్తికి యేది ఉపాయం? ఏ అమ్మాయమున్ విన్న మాధవుపై లోక శరణ్యుపై భవములన్ దప్పింగా జాలు భక్తి విశేషంబు జనించును? - అదే భాగవతము.

భాగవత సంప్రదాయ పరంపర మూడు విధానాలు. ఆ దృష్టితో భాగవతాన్ని పఠించేవారికి అది తెలియబడుతుంది. ఆ కష్టం పడకుండా “సత్సందేశ” అనే గుజరాతీ మాసపత్రిక వారు భాగవతాంత” అనే విశేష సంచికలో వృక్షరూపం చిత్రించి వ్యక్తం చేశారు. ఈ మధ్య ప్రకటించబడిన “శ్రీ మద్భాగవత మణిహారము” అనే గ్రంథంలోనూ వ్రాయబడి వుంది.

ప్రథమము ప్రసిద్ధమూ అయిన యీ సంప్రదాయాన్ని భాగవతం చివరిలో వ్రాకుచ్చింది. “కస్మై యేన విభాసితోయ - మతులో జ్ఞాన ప్రదీపః పురా, తద్రూపేణ చ నారదాయ మునయే కృష్ణాయ తద్రూపిణా ! యోగీంద్రాయ తదాత్మనాథ - భగవద్రాతాయ కారుణ్యతః తచ్చుద్ధం విమలం విశోకమమృతం - సత్యంపరం ధీమహి !!” ఈ శ్లోకాన్ని గురించి గతంలో ఒకానొక దృక్పథంతో విచారించికొని వున్నాము.

“కః” అంటే నారాయణుడు. విష్ణుసహస్ర నామస్తోత్రం తొంబై ఒకటవ శ్లోకం (గీతా ప్రెస్ వారి పుస్తకం)లో “ఏకోవైకః సవః కః కిమ్” అని చెప్పబడింది. నారాయణుని నుండి బ్రహ్మదేవునికి, బ్రహ్మదేవుని నుండి నారదునికి, నారదుని నుండి వేదవ్యాసునికి, వేదవ్యాసుని నుండి శుకయోగికి, శుకయోగి నుండి పరీక్షిత్తునకు బోధింపబడి లోకానికి ప్రచారమై వచ్చింది.

శ్రీమన్నారాయణుడు, బ్రహ్మదేవుడు, నారదుడు, వ్యాసుడు, శుకుడు - శుకుని శిష్యుడు సూత మహర్షి, సూతుని నుండి శౌనకాదులు విన్నారు. పైన చెప్పిన ప్రథమ పరంపరలోని అవాంతర శాఖ యిది.

నారాయణుని నుండి సంకర్షణుడు (ఆదిశేషుడు), సంకర్షణుని నుండి సనత్కుమారుడు - సాంఖ్యాయనుడు, పరాశరుడు, మైత్రేయుడు విదురుడు - ఇదొక్క పరంపర. (3స్కం-8-అ). భాగవతము మహా పురాణము. సామాన్య పురాణానికి అయిదు లక్షణాలైతే మహాపురాణానికి పది లక్షణాలు. అమర సింహుడు తన అమర కోశంలో “పురాణం పంచ లక్షణం” అని చెప్పి వున్నాడు. సర్గము, ప్రతి సర్గము, వంశము, మన్వంతరము, వంశానుచరితం - అనునవి పంచ లక్షణాలు. భాగవతానికి వుండే పది లక్షణాలను భాగవతమే (2-10-1) చెప్పింది. సర్గము, విసర్గము, స్థానము, పోషణము, ఊతి, మన్వంతరము, ఈశానుకథనము, నిరోధము, ముక్తి, ఆశ్రయము - ఇవి పది లక్షణాలు.

పదవదైన ఆశ్రయ తత్త్వాన్నే అద్వైత వేదాంతులు అధిష్ఠానమని అంటారు. ఆశ్రయ తత్త్వాన్ని పరిశోధించుటకే తొమ్మిది లక్షణాలు ముందుగా చెప్పబడ్డాయి. తొమ్మిది లక్షణాల పరిశోధన ఫలితమే ఆశ్రయతత్త్వము. మొదటి నవ లక్షణాలను విచారిస్తే భగవంతుని ఆశ్రయం లభిస్తుంది.

సర్గమనగాయేమి ? భగవంతుని ప్రేరణతో గుణాలలో క్షోభ ఏర్పడుతుంది. ఆకాశాది పంచభూతములు, శబ్దాది తన్మాత్రలు, యింద్రియాలు, అహంకారము, మహత్తత్త్వము ఉత్పన్నమైతాయి. ఇదే సర్గము.

విసర్గమనగా యేమి ? విరాట్పురుషుని నుండి కల్గిన బ్రహ్మదేవుని ద్వారా విధి విధాలైన చరాచర సృష్టి నిర్మాణం. వినాశోన్ముఖంగా ప్రయాణం చేస్తూండే సృష్టిని ఒక మర్యాదలో పెట్టి భూగోళ ఖగోళాలకు భగవంతుడు కల్పించే స్థితిని స్థానమంటారు.

పోషణమనేది నాల్గవ లక్షణము. ఎండిపోతూండే చెట్లకు తోటమాలి నీటిని వర్షించినట్లు పాప తాపాలతో క్రుంగిపోతూండే భక్తులకు

భగవంతుడు తన అనుగ్రహ దృష్టిని ప్రసాదిస్తాడు. సత్పురుషుల ద్వారా సందేశాల నందిస్తాడు. స్వయంగా అవతరించి రక్షణ కల్పిస్తాడు. నామంతోనూ తన రూపంతోనూ పుష్టిని దయచేస్తాడు. ఇదే పోషణము.

ఊతి అనగా కర్మవాసన. మన్వంతర కాలాలల్లో సద్గర్మ సంస్థాపన జీవుల కర్మవాసనల ద్వారా నేరవేరుస్తాడు. ఆయా మన్వంతర కాలల్లో ఆయా కాలాధిపతులు భగవద్భక్తిని ప్రచారం చేస్తూ ప్రజాపాలన రూపంలో ధర్మాచరణాన్ని అనుష్ఠిస్తారు. మన్వంతరమనే లక్షణం ద్వారా యీ విషయం తెల్పబడుతుంది.

ఈశానుకథనం అనే లక్షణం ద్వారా భగవంతుని అవతారాలు భక్తుల చరిత్రలు చెప్పబడ్డాయి.

తన శక్తులరూపంలో వుండే జీవుల ఉపాధులను తనలో విలీనం చేసుకొని భగవంతుడు యోగనిద్రలో వుండుట నిరోధము.

ముక్తి అనగా యేమి ? “ముక్తిర్నిత్యాన్యథా రూపం స్వరూపేణ వ్యవస్థితిః” (2-10-6) దేహేంద్రియాలలో ఆధ్యాస రూపమున వుండే అహంకారాన్ని వదలి శుద్ధ చిన్మాత్ర స్వరూపంలో స్థితి కల్గివుండుటేముక్తి.

ఈ చరాచర జగత్తు యొక్క భావాభావాలకు, అగ్రహణ అన్యథా గ్రహణాలకు వేరే ప్రకాశించు వస్తువే ఆశ్రయతత్త్వము. అదే పరబ్రహ్మము. అదే అధ్యాత్మ పురుషుడు. అదే ఆధి దైవిక పురుషుడు. అదే ఆరోప దృష్టిలో అన్నీ తానే. స్వరూప దృష్టిలో తాను దప్ప అన్యంలేదు. అదే ఆశ్రయతత్త్వము.

ఇది భాగవత పురాణం. భగవత్పురాణం కాదు. ఆ పేరులో ఒక స్వారస్యం వుంది. ప్రథమంలో భాగవతులను అనగా భక్తులను గురించి చెప్పి తర్వాత భగవంతుని గురించి చెప్పడం జరిగింది. స్వయంగా భగవంతుడు కూడా “అహం భక్త పరాధీనోహ్యస్వతంత్రః”

(9-4-63) తనకంటే తన భక్తుడే గొప్ప అంటూ మాటలు మార్చి చెప్పాడు. తులసీదాసు కూడా ‘రామ తే అధిక రామకరదాసా’ - రాముని కంటే రాముని దాసుడే అధికుడని చెప్పినాడు. ‘దాస జవానులము మేము -రామదాసు పంపగ వచ్చినామూ’ అని తానీషాతో రామలక్ష్మణులు చెప్పుకొన్నట్లు భద్రాద్రి రామదాసు కీర్తనలలో వుంది. “శ్రీ విష్ణోరవమాన నాత్ గురుతరం శ్రీ వైష్ణవోల్లంఘనమ్” - “భగవంతుని తిరస్కారం కంటే భక్తుల తిరస్కారం మహా చెడ్డ” అని వైష్ణవ సంప్రదాయ వాక్యము. “నాకు మేలు గోర నా భక్తులకె గాక” అని భాగవతంలో అంబరీషో పాఖ్యానంలో భగవంతుడు దుర్వాసునితో అన్నాడు. ఇది పోతన్నగారి పద్యానువాదము.

ప్రథమ స్కంధము పంతొమ్మిది అధ్యాయాలతో (సంస్కృత గ్రంథంలో) పూర్తి చేయబడింది. ద్వితీయ స్కంధంలో అధ్యాయాలు పది. ఈ స్కంధంలో సాధన నిరూపణ చేయబడింది. మొదటి రెండవ అధ్యాయాలలో శ్రీ శుకుడు పరీక్షిత్తునకు తత్త్వ వస్తువును గురించి, దానిని ధ్యానం చేయవలసిన పద్ధతిని ఉపదేశించాడు. ‘ఆత్మా వా2రే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యః మంతవ్యః’ అని ఉపనిషత్తు ఆదేశించింది. తత్త్వ సాక్షాత్కారానికి శ్రవణ మననాలు ప్రధానమైన ఉపాయాలు. తర్వాత రెండు అధ్యాయాలలో హృదయ ప్రశాంతికి దారి చెప్పబడింది. హృత్ప్రసాదాన్ని అపేక్షించే వానికి వినయము, భక్తి ఆవశ్యకాలు - అహంకారానికి అభిమానానికి హృదయ ప్రసాదం లభించే వీలేదు.

ఒక సాధువు గారు మరణాసన్న దశలో వున్నారు. శిష్యులంతా కూడుకొన్నారు. “ఏదైనా చివరి సందేశం యివ్వండి” డంటూ ప్రార్థించారు. నోరు తెరచి “పండ్లున్నాయా” అని అడిగాడు, లేవన్నారు. “నాలుకో” అన్నాడు. అది వుంది. ఇదే నా సందేశం. పళ్లు అహంకారి వస్తువులు.

మధ్యలో వచ్చాయి మధ్యలో పోయాయి. నాలుక మృదుప్రాణి, వినయ ప్రాణి. భద్రంగా ఉంది. “తన్నై శ్రవసే నమో నమః”.

చివరి ఆరు ఆధ్యాయాలలో వినిన విషయాన్ని మననం-చింతనం చేసుకోవడం కోసం ప్రారంభంలో భగవదవతార వర్ణనం చెప్పడం జరిగింది. అవతారమంటే క్రింద జారిపడిన జీవుడు పైకి చేరడానికి సోపానాలు, మెట్లు. ఎన్నో అర్థాలు వున్నాయి యిదొక్క అర్థం.

ఒకాయన నాకు ఉత్తరం వ్రాశాడు. ఆయన యీ “భాగవత సుధ”ను చదివే భక్తుడే కావచ్చు. “స్వామీ! భక్తి చేసేవానికి కష్టాల మీద కష్టాలు వస్తూంటాయే. ఎందుకు భక్తి చేయాలె?” అని అడుగుతాడు. బడికి పోయేవానికి పరీక్షలుంటాయి కాని, చదువుతోనే పనిలేని బడుద్దాయికి పరీక్ష లేముంటాయి?

తన కష్టాలను తీర్చిపెట్టే దానికి, తన ఇంటి పనులు నెరవేర్చి పెట్టేదానికి భగవంతుని వినియోగించుకోవాలనే బుద్ధి భక్తి కాదు.

ఒక కన్యక ఒక స్వాములవారి వద్దకు వెళ్లి నమస్కరించి ‘స్వామీ! నాకు మంచి భర్త లభించేటట్లు ఆశీర్వదించండి’ అని అడిగింది. ‘మంచి భర్త అంటే ఏమిటమ్మా అర్థం?’ - ఆయన అడిగాడు. ఆమె అంటుంది. “సిట్ అంటే కూర్చోవాలె, స్టాండ్ అంటే లేవాలె”. ఆయన అన్నాడు. “అమ్మా! నీవు కోరేది భర్తను కాదు, ప్యూన్సు, నౌకరును?”

- (1). శ్రీమతి జి.శ్యామల గారు (దోమలగూడ, హైద్రాబాద్)
(కంటి ఆసుపత్రికి) రూ.1,00,000/-
- (2). శ్రీమతి తమ్మన రామతీర్థమ్మ గారు
(తాడేపల్లి, గుంటూరుజిల్లా) గో - సేవకు రూ. 50,000/-
- (3). గొల్ల బాలయ్య గారు అన్నదానానికి రూ. 25,000/-
(దండుగడ్డ - వనపర్తి జిల్లా) ఇచ్చినారు.

ఉపనిషత్విజ్ఞానము

- డా || నముద్రాల లక్ష్మణయ్య,
(తిరుపతి)

“ ఏదియును లేనిదేమి జన్మము ? వేదాంత విద్యచే వివేకి గావలెను” అని అన్నమాచార్యులవారు ఎలుగెత్తి గానం చేస్తూ ప్రబోధిస్తున్నారు. ఎనుబది నాలుగు లక్షల జీవరాసులలో మానవునిది శ్రేష్ఠతమమైన జన్మ. అట్టి జన్మను పశుపక్ష్యాదులవలె కేవలం ఆహార నిద్రాదులతో గడపి ప్రయోజనమేమి?

ఏమి చేస్తే మన జన్మ నిజంగా సార్థకమవుతుంది ? - అన్న ప్రశ్నకు అన్నమయ్య జన్మ సార్థకం కావడానికి, వేదాంత విద్యా వివేకాన్ని ఆర్జించాలి అని సమాధానం చెబుతున్నారు. ఆ వివేకమొక్కటే మనుజు జన్మను ఫలవంతం చేస్తుంది. తెలియబడే సమస్తమునకు ఆవలగల “తెలుసుకుంటూ ఉన్న వానిని ” గురించి చెప్పేదే “వేదాంత విద్య”.

‘వేదో2ఖిలో ధర్మమూలం’ అన్నట్లు సనాతన ధర్మానికి మూలం వేదమే. అది కర్మ-ఉపాసనా-జ్ఞాన కాండలని మూడు విభాగాలు కల్గి యున్నది. వేదము యొక్క చివరి భాగమే వేదాంతం (వేద + అంతం). అదే జ్ఞానకాండ. కర్మలు, ఉపాసనలు జ్ఞానంలోనే పర్యవసిస్తాయి. ‘జ్ఞానాదేవ తు కైవల్యం’ - అన్నట్లు మోక్షం జ్ఞానంతోనే సిద్ధిస్తుంది. వేదాంత భాగాలే ఉపనిషత్తులుగా ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఆత్మజ్ఞాన ప్రదాయకాలు ఈ ఉపనిషత్తులే.

సంసార బీజాన్ని నశింపజేయునదనీ, మోక్షపేక్ష గలవారికి పరబ్రహ్మ ప్రాప్తిని కలిగించేదనీ, జన్మ జరా రోగాదులైన అనర్థాలను తొలగించునదనీ, పరమ శ్రేయస్సుకు నిధానమైనదనీ భాష్యకర్తలు ‘ఉపనిషత్’ పదాన్ని పలువిధాలుగా వివరించి యున్నారు.

ఉపనిషత్తులు బ్రహ్మవిద్యను బోధిస్తాయి. “ఆత్మవిద్య, అధ్యాత్మవిద్య,

పరావిద్య, ఉపనిషద్విద్య” అని బ్రహ్మవిద్యను నానావిధాల వ్యవహరించడం కద్దు.

గీతలో భగవంతుడు ‘అధ్యాత్మవిద్యా విద్యానాం’- విద్యలలో నేను అధ్యాత్మ విద్యను’ అని, బ్రహ్మవిద్య తన స్వరూపమని పేర్కొన్నాడు. కూటికొరకు కోటివిద్యులుండవచ్చు. కాని ఆత్మజ్ఞానప్రాప్తి కొరకు ఉపనిషద్విద్య ఒక్కటే ఉన్నది.

శ్లో || అన్య విద్యా పరిజ్ఞానం అల్పప్రాప్తికరం నృణామ్ |

బ్రహ్మవిద్యా పరిజ్ఞానం బ్రహ్మప్రాప్తికరం భవేత్ ||

ఇతర విద్యలకు సంబంధించిన జ్ఞానం పరిమితమైన ప్రయోజనము మాత్రమే కలిస్తుంది. బ్రహ్మవిద్యా పరిజ్ఞానం బ్రహ్మ ప్రాప్తిని ప్రసాదిస్తుంది. మన పూర్వర్షులు బ్రహ్మవిద్యా సంప్రదాయకర్తలుగా ప్రశస్తి పొందారు. ప్రజలకు అందుబాటులో లేకుండాపోయిన బ్రహ్మవిద్యనే భగవంతుడు అర్జునునికి కురుక్షేత్రంలో భగవద్గీత రూపంలో బోధించారు. అందుకే గీత ఉపనిషత్సారంగా వినుతికెక్కింది.

బ్రహ్మ మన ఇంద్రియాలను బహిర్ముఖముగా సృష్టించారు. అందువల్ల మనం బాహ్య విషయాలను చూస్తామే కాని అంతర్ముఖంగా చూడము. కాని, కశ్చిత్ ధీరః - ధీరులైన ఏ కొందరో మహనీయులు అంతర్ముఖులై, ఆత్మదర్శనం పొంది అమృతత్వ ప్రాప్తికి అర్హులవుతారు. జీవన్ముక్తులు వారే. మానవ జన్మకు ముఖ్య ప్రయోజనమదే.

“చంద్రలోకంలోనో, మరొక గ్రహాంతర్భాగానో ఏమున్నది?”

- అని శాస్త్రజ్ఞులు పరిశీలిస్తున్నారు. కాని, ఆమాత్రంచేత - అలా పరిశీలించే జీవుడెవరో తెలుసుకోరు. అలాంటి ఆత్మానాత్మ పరిజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించేవి ఉపనిషత్తులే.

“ కస్మిన్ను భగవో విజ్ఞాతే సర్వమిదం విజ్ఞాతం భవతి”, - అన్నట్లు - ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే ఇతర విజ్ఞానాలన్నీ కరతలామల కాలవుతాయి. ఆ విజ్ఞానం ఉపనిషత్తుల ద్వారానే సాధ్యం.

మనిషికి అన్నింటికంటే ప్రియమైన వస్తువు ఎవరు ? తనకు తానే. అదే ఆత్మ. “ఆత్మావా2రే ద్రష్టవ్యః శోతవ్యః” ఇత్యాదిగా ఆత్మ

దర్శన - శ్రవణ - మనన - నిదిధ్యాసనలు చేయాలని ఉపనిషత్తులు బోధిస్తున్నాయి. ఒకడు మరొకనితో ఇలా అన్నాడు. - “నిన్ను గూర్చి నేటి వార్తా పత్రికలో ఏదో వ్రాశారు?” అది ఆ రెండవవాడు విన్నాడు. అంతే ఆ పత్రికలో తన్ను గూర్చి ఏమి వ్రాశారో తెలుసుకొనే వరకూ విశ్రమించడు. వ్యక్తికి తన మీద గల ప్రేమ అలాంటిది మరి. ఉపనిషత్తులు జీవుని సహజమైన, నిజమైన స్వరూపాన్ని తెలిపే గ్రంథాలు. ఈ కారణంచేత వాటిపై మనిషికి మక్కువ ఎక్కువగా ఉంటుంది, ఉండాలి కూడా. అందువల్లనే పాశ్చాత్యులు కూడా అనేకులు ప్రపంచ సాహిత్యంలో సాటిలేని మేటి గ్రంథరాశిగా ఉపనిషత్తులను కొనియాడారు. కాలక్రమంలో అనేక ఉపనిషత్తులు వేద శాఖలతో పాటు లుప్తమైపోయాయి. ముక్తికోపనిషత్తు 108 ఉపనిషత్తులను పేర్కొన్నది. ఆ 108 ఉపనిషత్తులు, ఇంకా కొన్ని ఆరణ్యకాలలోని ఉపనిషత్ పేరుగల పాఠ్యాంశాలు లభిస్తూ ఉన్నాయి. కానీ అవన్నీ చాలామందికి అందుబాటులో లేవు. అందులోను పది ఉపనిషత్తులు మిక్కిలి ప్రసిద్ధాలు. వాటికి మన త్రిమతాచార్యులు శంకర - రామనుజ - మధ్వులు భాష్యాలు వ్రాసి ఉన్నారు.

ఒక ప్రక్క భౌతిక విజ్ఞానం విస్తరిస్తున్నా కూడా మరొకప్రక్క నేడు అధ్యాత్మిక జ్ఞానంపై కూడా జనులకు ప్రీతి ఎక్కువ అవుతుండడం చూస్తున్నాము. మానవుడు నుఖం అపేక్షిస్తాడు. ‘అశాంతస్య కుతన్ముఖమ్’? - అని గీతాచార్యులన్నట్లు శాంతిలేని వానికి సుఖమెక్కడిది? శాంతి కలగాలంటే ఉపనిషత్తులు ప్రసాదించిన యోగ - భక్తి జ్ఞాన సాధనలను అనుష్ఠించాలి. ఇందుకై అందరికీ ఉపనిషద్విజ్ఞానం అవసరమైయున్నది.

ఆత్మ స్వరూప నిరూపణకు ఉపనిషత్తులు మనోరంజకమైన కథలను సాధనంగా పరిగ్రహించాయి. కఠోపనిషత్తులో నచికేతుని కథ పరమ రమణీయంగా చిత్రించబడింది. అట్టి కథలనెన్నింటినో ఉపనిషత్సారస్వతంలో చూడవచ్చు.

సమబుద్ధి విశిష్యతే

- ఆచార్య కె. సరోత్తమరావు, (తిరుపతి)

ఈ గీతావాక్యం ఆత్మసంయమయోగమనే ఆరవ అధ్యాయంలో తొమ్మిదవ శ్లోకంలోని చివరిభాగం. సమబుద్ధిః విశిష్యతే అని విభాగం. సమభావంతో చూచేవాడు ఉత్తముడు. సుహృదుల్ని, మిత్రుల్ని, శత్రువుల్ని, తటస్థుల్ని, మధ్యస్థుల్ని, ద్వేషింపదగినవారిని, బంధువుల్ని, సాధువుల్ని, పాపుల్ని సమభావంతో చూచేవాడు ఉత్తముడు.

భగవద్గీత 'సమభావం' గురించి అనేకచోట్ల ప్రస్తావించింది. 'సర్వత్ర సమం పశ్యతి', 'సమత్వం యోగ ఉచ్యతే', సర్వత్ర సమదర్శనః, సమం సర్వేషు భూతేషు, సమదుఃఖ సుఖః సమలోష్ఠాశ్రకాంచనః, అని. ఈ సమదర్శనం లౌకికజగత్తులో కొందరు స్వార్థదృష్టిలో ప్రణవ మంత్రంలా జపిస్తుంటారు. ఆధ్యాత్మిక జగత్తు మాత్రం సమబుద్ధిని, సమదర్శనాన్ని సమర్థిస్తుంది

గీతాచార్యుడు కూడా

'స మే ద్వేష్యో2స్తి న ప్రియః' నాకు ద్వేషి లేడు, ప్రియుడు లేడు అన్నాడు. ఇటువంటి సమభావం ప్రదర్శించిన వారెందరో.

కర్ణాటకరాష్ట్రంలో భక్తిమతాన్ని ప్రచారం చేసినవారిలో హరిదాసులు ప్రముఖులు. వీరు 'ద్వైతసంప్రదాయం' పాటించేవారు. ఈ సంప్రదాయవాదులు హంపీ విజయనగర రాజులకాలంలో ఆదర్శవంతులై జీవించి సమాజంలో నైతికతకు, సనాతన ధర్మప్రతిష్ఠకు కృషిచేసినవారు. వీరిలో వ్యాసరాయలు ప్రముఖులు. తాతాచార్యులవలె వ్యాసరాయలు కూడా కృష్ణదేవరాయలకు ఆధ్యాత్మిక గురువులుగా ప్రసిద్ధి.

రాయలవారి జాతకంలో 'కుహూ' యోగముందని జ్యోతిషులు

చెప్పారు. రాజ్యానికి, సింహాసనానికి అనర్థమన్నారు. రాయలు పరిహార మడుగగా ఆ యోగకాలంలో రాజ్యాన్ని, సింహాసనాన్ని ఎవరికయినా ధారాదత్తం చేస్తే నివారణ అన్నారు. ప్రాయశ్చిత్తం బాగుంది గాని సింహాసనమెక్కిన వ్యక్తి మరల దిగడానికి సిద్ధపడతాడా అనే ప్రశ్న రాయలను వేధించసాగింది. అప్పుడు వ్యాసరాయలు తనకా సంగతి వదలిపెట్టమన్నారు. విజయనగర సామ్రాజ్యమే 'కాషాయధారి విద్యారణ్యదత్తంకదా' అన్నారు. రాయలు సరేనన్నారు. తీరా 'కుహూయోగ' సమయంలో రాయలు సింహాసనం దిగారు. వ్యాసరాయలవారు సింహాసనంపై "కాషాయం" వేయగా కాలిపోయింది. ఆపై వ్యాస రాయలు ఆ సింహాసనం అధిరోహించి అనేక సంక్షేమపథకాలకు ఆమోదం తెలిపి మరల రాయలవారిని సింహాసనాసీనులు చేశారట ! సాళ్వ నరసింహరాయల కోరిక మేరకు వ్యాసరాయలు తిరుమలలో 12 సంవత్సరాలు శ్రీవారికైంకర్యం కూడా చేశారని అంటారు.

వ్యాసరాయలు పండితాగ్రగణ్యులు. పై పెచ్చు మరాధిపతులు. అన్నిటి కన్నా సమదర్శనులు. వారికెందరో శిష్యులు. వారి దాసకూటంలో 'కనకదాసు' ఒకరు. అతడు కురబకులజుడు. వ్యాసరాయల అనుగ్రహం పొందినవారు. 'కోణ' మంత్రం జపించి సిద్ధులయినవారు. వీరు యమధర్మరాజు అంశజులని ప్రతీతి. వ్యాసరాయలు తన మఠంలోనే కనకదాసులకు ఆశ్రయమిచ్చారు. కాని ఇతరులకు నచ్చలేదు. వ్యాసరాయల వారంటే తమకున్న భయంతో, భక్తితో ఊరుకొనేవారు. వ్యాసరాయలకు ఈ విషయం చూచాయగా తెలిసింది. ఇతరుల కోసం కనకదాసుల వారిని వదలుకోవడానికి వారు సిద్ధంగా లేరు. అందువల్ల అనేక సందర్భాలలో కనకదాసు వ్యక్తిత్వం ఇతరులకు బోధపడేలా చేసేవారు.

ఒకసారి వ్యాసరాయలవారు శిష్యుకోటిలో ఉంటూ ‘శిష్యులారా’ నేను స్వర్గానికి పోతానా?’ అని ప్రశ్నించారు. ఆసీనులయిన శిష్యులు రకరకాల సమాధానాలిచ్చారు. వేదవేదాంగపారీణులకు స్వర్గం తథ్యమన్నారు. యోగులకు సిద్ధమన్నారు. మఠాధిపతులకు స్వర్గమే అన్నారు. కనకదాసును చూచి “నేను స్వర్గానికి వెళతానా” అని ప్రశ్నించారు. కనకదాసు లేచి నిలబడి ఏమాత్రం సంకోచంలేక ‘నేను పోతే పోతాను’ అన్నాడు. ఈ సమాధానానికి శిష్యులు చురచుర చూశారు. “కురబకులజుని చేరదీస్తే ఇంతే అనుకొన్నారు. ఇంకేం కాగలకార్యం గంధర్వులే తీర్చారు. కనకదాసుల వారికి అర్థచంద్రాకార ప్రయోగమే” అని అనుకొన్నారు.

వ్యాసరాయలు శాంతంగా ‘కనకా’ నీ అభిప్రాయం విశదం చేయమన్నారు. కనకదాసు ‘స్వామీ! నేను పోతే అంటే అహంకారం నశిస్తే స్వర్గమని నా అభిప్రాయం’ అన్నారు. శిష్యులు తలదించుకొన్నారు. ఆలాగే మరో సందర్భంలో ఏకాదశిరోజు వ్యాసరాయలవారు శిష్యులకు తలా ఒక పండు ఇచ్చి ఎవరు చూడని చోట ఆరగించమన్నారు.

ఏకాదశిరోజు కటిక ఉపవాసం నియతం. అయినా గుర్యాజ్ఞకదా అని తలా ఒక దిక్కు వెళ్ళారు. కంబంచాటున తిన్నవారొకరు. పైపంచె అడ్డం పెట్టుకొని ఆరగించినవారొకరు. హరిస్మరణ చేస్తూ ప్రసాదమని సమర్థించుకొన్నవారు ఒకరు. కాని కనకదాసు పండు తీసుకొని అటు ఇటు తిరిగి గురువు దగ్గరికి వచ్చి ‘స్వామీ! ఎవరు చూడని స్థలం నాకు కనబడలేదు. అంతటా భగవంతుడు కనిపిస్తున్నాడన్నారు. అంచేత ఫలమారగించలేదన్నారు. ఈ వాదంలోని రహస్యం గుర్తించి శిష్యులు మరోమారు తలవంచారు. ఒక మఠాధిపతి అందరిని సమానంగా చూచాడనడమే ఈ వృత్తాంతాల రహస్యం.

పదకవితా పితామహుడయిన అన్నమయ్య కీర్తనలలో బహుళ ప్రాశస్త్యం గల కీర్తన ‘సమబుద్ధే యిందరికి సర్వవేదసారము’ జీవులకు

వారివారి కర్మానుసారంగా జన్మలు. కాని అన్ని ప్రాణులలోను అంతరాత్మగా ఉన్నవాడు పరమాత్ముడొకడే. ఆ కారణం వల్ల తత్త్వవేత్తలు సర్వత్ర సమభావం కలిగివుంటారు. అజ్ఞులే జీవులలో తారతమ్యాలు చూస్తారు. పురందరదాసు ‘జ్ఞానిగళిగె కులవిల్ల’ అన్నాడు. జ్ఞానులకు కులభేదం లేదని భావం.

బాగా ప్రజ్యులించే అగ్నినుండి వేలకొలది సమాన రూపాలయిన విస్ఫులింగాలు పుట్టేవిధంగా అక్షరుడైన పరమాత్మునుండి వివిధ జీవులు జనిస్తారని శ్రుతి. ఆకాశంలోని మేఘాలు వర్షించేవేళ చవిటి భూములని, సారభూములని తేడా చూపదు. ఆలాగే ఎండకు, గాలికి తేడాలేదు. శ్రీరంగనాథుడు ‘తిరుప్పావ్ ఆళ్వార్’ను కడజాతి వాడని హీనంగా చూడలేదు. ఆలయార్చకులు ఆళ్వార్’ను రాతితో కొట్టినవేళ, తన నెత్తి నుండి రక్తం కారేలాచేసి, ఆ అర్చకుల చేతనే ఆళ్వార్’ను మోయించుకొనేలా చేసి అతని పాశురాలు వింటూ అతనిని తనలో చేర్చుకొన్నాడు.

తొండమాన్చక్రవర్తి అత్యంత భక్తి విశ్వాసాలతో అపరంజిసుమాలు సమర్పించినా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కురవరతినంబి మట్టిపూలనే స్వీకరించాడు. ఆలాగే శ్రీకాళహస్తీశ్వరుడు సాలె, పాము, ఏనుగుల భక్తిని తక్కువ చేయలేదు. పూజారి భక్తిని, తిన్నని భక్తిని సమానంగానే భావించాడు.

ఈనాటి సమాజంలో చాలమార్పులు వచ్చాయి. అందరికి విద్యావకాశాలు, ఉద్యోగావకాశాలున్నాయి. కలిసి తిరగడంతో, కలిసి వుండడంతో భేదభావాలు క్రమంగా పోతున్నాయి. కాని కొన్ని సందర్భాలలో ఈ భావాలు బుసనాగులవుతున్నాయి. అంచేత సమబుద్ధి అలవరచుకోవడం అవసరం. ‘అయినవారికి ఆకుల్లో కానివారికి కంచంలో’ అనడం ఈనాటి లక్షణం కాదు.

పరుల ధనమునకు విద్యా
పరిణతికి దేజమునకు బలమునకు మనం

బెరియగ నసహ్యవడు న

న్నరుండు దెవులు లేని వేదనంబడు నధిపా !

అన్న పద్యం సార్వత్రిక సత్యాన్ని ధంకా భజాయించి బోధిస్తుంది.

యజుర్వేదం 19,16,6 భయరాహిత్య కాంక్షను వ్యక్తం చేసింది.

‘అభయం మిత్రాత్ అభయం అమిత్రాత్

అభయం జ్ఞాతాత్ అభయం పరోక్షాత్

అభయం నక్తమ్ అభయం దివానః, సర్వా ఆశా మమ మిత్రం భవంతు

సుహృన్మిత్రార్యుదాసీన మధ్యస్థ ద్వేష్య బన్ధుషు

సాధుష్యపి చ పాపేషు సమబుద్ధిర్విశిష్యతే

శ్రీరామకృష్ణ బోధ

- శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస

ఎవరు సిద్ధులను అనగా నానావిధ శక్తులను కోరుతారో వారు అల్పులు. రోగాలను నయంచేయడం, కోర్టు దావాలను గెలిపించడం, నీటిపై నడచి వెళ్లడం - వంటి వాటిని కోరుకుంటారు. శుద్ధభక్తులు భగవంతుని చరణ కమలాలను తప్పించి మరేమీ కోరరు.

కొద్దిగా సిద్ధులు వున్నా దానివలన వారికి పేరుప్రతిష్ఠలు వస్తాయి. అణిమాది సిద్ధుల గురించి శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునితో “అర్జునా! ఎవరికైనా అష్ట సిద్ధులలో ఒక సిద్ధి వచ్చినా వాడు నన్ను పొందలేడని తెలుసుకో!” అని చెప్పాడు. సిద్ధుల ద్వారా బోలెడు శక్తి, బలం, ధనం అన్నీ వస్తాయి. కానీ భగవంతుణ్ణి వారు పొందలేరు. ఎందుకో తెలుసా ! సిద్ధులు, కలిగితే అహంకారం వస్తుంది. భగవంతుణ్ణి మరిచిపోతారు.

శ్రీమలయాళస్వామినం వందే

(అష్టకమ్)

- శ్రీ అఖండానందగిరి స్వాములవారు

1. శ్రీనారాయణవర్యైశ్చ శ్రీ శివలింగదేశికైః,
ప్రాప్తవిద్యావివేకం తం మల్యాళస్వామినం భజే,
 2. మంత్రవిదం విదిత్యైనం శ్రీపాదశాస్త్రిణా స్తుతమ్,
మత్తాపహారకం నిత్యం మల్యాళస్వామినం భజే.
 3. లయబోధకలాస్యాస్యం స్త్రీజనోద్ధారకం గురుమ్,
లాలితమచరంచాపి మల్యాళస్వామినం భజే.
 4. యాతమాసేతు హైమాంతం యథార్థభారతీప్రియమ్,
యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టం మల్యాళస్వామినం భజే.
 5. శకారాద్యక్షరాణాం చ శుద్ధోచ్ఛారణశాసకమ్,
గీతాజ్ఞానసుబోధారం మల్యాళస్వామినం భజే.
 6. స్వామినం సద్గురుం శాస్తం శిక్షకం వజ్రవద్బృథమ్,
శ్రీ వ్యాసాశ్రమకల్పేశం మల్యాళస్వామినం భజే.
 7. మినోతి సర్వశాస్త్రాణి మిథ్యాజగత్ప్రబోధనే,
బ్రహ్మసత్యమితిప్రాజ్ఞం మల్యాళస్వామినం భజే.
 8. నందనందనగీతార్థం సనాతనసభాదిషు,
సుబోధితమఖండార్థం మల్యాళస్వామినం భజే.
- శ్లో || దేవం వందారుమందారం శ్రీమలయాళదేశికమ్,
బ్రహ్మీభిన్నం సుఖం శాస్తం అఖండానందమద్వయమ్.
- శ్లో || వందే మద్గురూన్ ధ్యాత్వా శ్రీవిద్యానందసద్గురూన్,
అఖండానందగిర్యాఖ్య స్వామినేరితమిష్టదమ్. (అష్టకమ్).
- గమనిక : - శ్లోక ప్రథమాక్షరములను కలిపి చదివినచో
“శ్రీమలయాళ స్వామినం వందే” అని వచ్చును.
శ్రీ సద్గురుపరబ్రహ్మోర్పణమస్తు! ఓంతత్సత్ ఓమ్.

జ్ఞాన సుధ

అనువాదం :

శ్రీ శంకరానందగిరి

స్వాములవారు

(ఉమామహేశ్వర పీఠాధిపతులు)

మూలం

శ్రీ సర్వభూషణ శివయోగి వారు

(గత సంచిక తరువాయి)

అవ : గతశ్లోకమున నిర్ణయింపబడిన రీతిని జ్ఞానమును కోరి శాస్త్ర విహితకర్మను పరిత్యజించినచో పాపము వచ్చునుగదా? యనిన రాదని సదృష్టాంతముగా తెలుపుచున్నారు -

న్యాయా త్తృణజలూకాయాః త్యాజ్యా భాతి బలాత్రియా,

పశోః శరారు ర్యజ్ఞార్థం యథా పాపో భవే న్న సః, 46

తృణజలూకాయాః న్యాయాత్ = ఒక గడ్డిపోచను గ్రహించి మఱొక గడ్డిపోచను త్యజించు తృణ జలూక (గడ్డి జెలగ) సామెతగా, క్రియా= కర్మ, బలాత్ = బలాత్కారముచే, త్యాజ్యా= విడువదగినదిగా, భాతి=అగపడుచున్నది. యజ్ఞార్థం = యజ్ఞముకొఱకు, పశోః=పశువును, శరారుః= హింసించువాడు, యథా=ఎట్లు, పాపః= పాపముగలాడు, న భవేత్=కాడో, (తథా=అట్లే) సః= జ్ఞానార్థమై కర్మను త్యజించువాడు (పాపః= పాపి, న భవేత్=కాడు).

“ కుర్వన్నే వేహ కర్మాణి ” అను ఈశావాస్యశ్రుతి ననుసరించియు, “అన్నాయస్య క్రియార్థత్వాత్ ” అను పూర్వమీమాంసాశాస్త్రము ననుసరించియు, మనుష్యుడు నూఱువత్సరములు జీవించి యున్నంతవఱకు కర్మలను చేయుచునే ఉండవలె ననియును, వేదములన్నియు కర్మపరము లనియును చెప్పబడి యుండుటచేత కర్మలను త్యజించినచో వేదాజ్ఞను ఉల్లంఘించినట్లగును గదా ? యనిన యజ్ఞార్థమై చేసెడి పశుహింస పాపము గానియట్లు తృణజలూకాన్యాయమున ఉత్తర (ఉత్పృష్ట) సాధనము నవలంబించినపుడు పూర్వ (నికృష్ట) సాధన పరిత్యాగము పాపదాయకము గాదని తెలియవలెను. 46

అవ : జ్ఞానులు కూడ నిత్య నైమిత్తికాది కర్మలు చేయుదురుగదా ? మఱి

మీరు త్యజింపు మనుచున్నారేమి ? యనిన, అవి కేవలము లోక సంగ్రహార్థమై చేయబడునని తెలుపుచున్నారు.

జ్ఞానే ప్రాదుర్భవతి చరమే తామ్యతే కర్మ పూర్వం

క్రీడారంభే కుసుమధనుషో నర్మ భంగీవ బాల్యే,

ప్రాజ్ఞై ర్లోకానుమత మథవా నిత్యనైమిత్తికే ద్వే

చోచుద్యేతే ప్రలపన మివాపన్న సూనో స్పృహత్పాః 47

కుసుమ ధనుషః క్రీడారంభే (సతి) = మన్మథక్రీడ (యౌవన ధర్మము)

ప్రారంభముకాగా, బాల్యే నర్మభంగీవ = చిన్న నాటి ఆటలు, పాటలు భంగమగునట్లు, చరమే = చిట్టచివరిదైన, చరమవృత్తిరూపమైన, జ్ఞానే= జ్ఞానము, బ్రహ్మజ్ఞానము, ప్రాదుర్భవతి సతి = ఆవిర్భవించుచుండగా, పూర్వం= మొదటిదగు, కర్మ=కర్మ, తామ్యతే= గ్లానినొందుచున్నది. అథవా= లేదా, ప్రాజ్ఞైః = జ్ఞానులచేత, లోకానుమతం = లోక సమ్మతముగా, లోక కళ్యాణార్థమైకాని, సపత్న్యాః = సవతియొక్క ఆపన్న సూనోః = ఆపదనొందిన కుమారుని గురించిన, ప్రలపనం ఇవ= మొత్తుకోళ్ళవలె కాని, నిత్య నైమిత్తికే ద్వే = నిత్య నైమిత్తిక కర్మలు రెండు, చోచుద్యేతే = ప్రవర్తింప జేయబడుచున్నవి.

మనుజులు యౌవనావస్థ రాగా విషయలోలత గలవారయ్యెదరు.

అప్పుడు వెనుకటి బాల్యావస్థలో నున్నప్పటి ఆటలు పాటలు వారియం దగపడవుగదా ? అటువలె జ్ఞాన ముదయింపగా జ్ఞానముగలుగక పూర్వ ముండిన కర్మలు ఉండవు. కొందఱు జ్ఞానము కలిగిన పిదపగూడ కర్మలను విడువక ఆచరించుచున్నారు గదా ? యనిన వారు లోకసంగ్రహమునకై నిత్యనైమిత్తికాది కర్మలు ఆచరించుచుందురు. అంతేకాని వారు పామరులవలె ఫలాశచేత గాని, కర్తృత్యబుద్ధిచేత గాని చేయుచుండుటలేదు. సవతియొక్క కుమారుడు రోగాదిఆపదగ్రస్తుడైనపుడు వాని కన్నతల్లి మాత్రము నిజముగా శోకించును. సవతితల్లియో జనుల మెప్పుకొఱకై ఏడ్చినదానివలె నటించును. నిజమగు శోకము ఆ సవతితల్లికి రాదు. అటువలె జ్ఞాని లోక సంగ్రహార్థమై కర్మతత్పరుడై యుండినట్లు అగపడునే కాని అతడు నిజముగా ఆ కర్మతో సంగము గలవాడు కాడు. అతడు అసంగుడని అర్థము.

మూలం

భీష్మ పితామహుడు

పూజ్య శ్రీ అఖణ్డానందసరస్వతి స్వాములవారు అనువాదం :
(బృందావనం) శ్రీ విద్యాన్యరూపానందగిరి స్వాములవారు

భగవంతుని లీలావిలాసమయిన సృష్టియొక్క విస్తారభేదోపభేదాలను తెలుసుకోవడం, భగవల్లీలను తెలిసికోవడం వలె అసాధ్య విషయము. ప్రస్తుతం మనం నివసిన స్థానం బ్రహ్మాండం అనంతాకాశంలో ఓ పరమాణువుకన్న అధిక సత్తాకలది మాత్రం కాదు. ఈ బ్రహ్మాండంలో కూడా స్థూల సూక్ష్మకారణ భేదాలతో అనేక లోకాలున్నాయి. అవన్నీ పరస్పర సంబంధం కలిగి వున్నాయి. మనం నివసిస్తున్న స్థూల పృథ్వీరక్షణ భారం

ఎవరి కేటాకి ?

అవేమీ మనం నివసిస్తున్న స్థూల పృథ్వీరక్షణ భారం బ్రహ్మాసభాసభ్యులుగా వుంటారు. తమ ఉపాసనా బలంతో బ్రహ్మాలోకానికి వెళ్ళిన వారు ఆయా కార్యాలలో సహకరిస్తుంటారు. ఆయుర్దాయం చెల్లడంతో అట్టివారు ముక్తులవుతూ వుంటారు. కొందరక్కడ నుండి మఱి వస్తూంటారు కూడా. అట్టివారు ప్రపంచ కళ్యాణ కార్యక్రమాలలోనే సంగమం వుంటాడు. వాసనా సర్వస్వం క్షీణించడంతో వునర్ముక్తులవుతూంటారు. ఉపాసనా బలంతో బ్రహ్మాలోకానికి వెళ్ళిన వారిలో మహాభీషరాజర్షినామం మూడులోకాలలో విఖ్యాతమయింది. పరమ పవిత్రమైన ఇక్ష్వాకువంశంలో వుట్టిన అతడు తన పరమపుణ్య ఫలస్వరూపంగా అట్టి విశిష్ట స్థానాన్ని సముపార్జించ గలిగాడు.

పూర్వకాలంలో ఒకానొకనాడు ఏర్పాటయిన బ్రహ్మాసభకు ఋషులు, మహర్షులు, సాధువులు, మహాత్ములు, ఉపదేవతలు ఇతరేతర సదస్యులు

వచ్చి తగిన ఆసనాలపై కూర్చొని, జగత్తులో శాంతి సౌఖ్యాల్ని ఏ విధంగా విస్తరింప చెయ్యాలి ? అన్న విషయంపై చర్చించసాగారు. చివరకు తమ స్థానం నుండి అధికారవర్గాన్ని భూతలంలో అవతరింపజేసి దానిద్వారా జగత్కళ్యాణప్రద కార్యక్రమాలకు వునాదులు వెయ్యాలి. అని అందరూ నిశ్చయించుకున్నారు.

అదే సమయంలో బ్రహ్మదేవుణ్ణి సందర్శించాలన్న కోరికతో గంగాదేవి విచ్చేసింది. వచ్చిన ఆమెదేహంమీది వెన్నెలవంటి తెల్లనిదుకూలం తీవ్రవాయు వేగానికి లేచిపోగా దేవతలందరూ అవసత వదనులైపోయారు. మహాభీష రాజర్షి మాత్రం రెప్పలు వాలని నేత్రాలతో ఆమెవైపే చూడసాగాడు. దానికి చతుర్ముఖుడు కోపంతో కూడినవాడై “మహాభీషా! నువ్వీసభా నియమాన్ని ఉల్లంఘించావు. ఈ గంగాదేవి నీకు అత్యంత సుందరంగా, మధురంగా, ఆకర్షణీయంగా కనిపించింది. ఈమె సౌందర్యమాధుర్య ఆకర్షణలో నెంతటి అప్రియత్వ కారిన్యాలు దాగి ఉన్నాయో కూడ నువ్వు అచిరకాలంలోనే గ్రహించెదవు. గాక ! మనుష్యజన్మ యెత్తి యీ గంగతోనే చరించి నీపై యీమెకు క్రోధం కలగడంతో న్వర్గానికి మరలి రాగలవు” అని శపించాడు. లజ్జావసతవదనుడై మహాభీషుడు బ్రహ్మదేవుని శాపాన్ని శివరసా వహించాడు.

ఆ కాలంలో మహాప్రతాపశాలియైన ప్రతీప మహారాజు చక్రవర్తిగా పవిత్రుడుగా, సుపతిష్ఠితుడుగా కీర్తిగాంచాడు. ఆ రాజుకు కుమారుడుగా తానవతరించవలెనని మహాభీషుడు సంకల్పించుకొని, బ్రహ్మదేవుని ఆదేశంకూడా అదే కావటంచేత అతడు ప్రతీపనందనుడుగానే జన్మించ నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆ కాలంలోనే ప్రతీప మహారాజు పుత్రసంతానం కోసరం ప్రతదీక్షితుడై ఉన్నాడు. అతని విధ్యుక్తాచరణవల్ల కలిగిన భగవదనుగ్రహంచేత అతని పత్ని తేజోమయ గర్భం ధరించింది. శుక్లవక్ష చంద్రునివలె దిన దినం పెరిగిన ఆమె యొక్క గర్భంనుండి ఒకానొక శుభముహూర్తంలో సూర్యసమప్రభాసమాన శరీరంతో రాజర్షి

మహాభిషుడే పుత్రరూపంలో పుట్టాడు. ప్రతీవుడు జాతకర్మ మొదలగునవన్నీ శాస్త్రోక్తంగా చేసి కుమారునికి “శంతనుడు” అని నామకరణం చేశాడు. శంతనుడు దినదిన ప్రవర్ధమానడవుతున్నాడు.

మనసా మహాభిషునే స్మరించుకొంటూ మరలివెడుతున్న గంగాదేవికి బ్రహ్మలోక సంఘటనలు మనస్సులో పదే పదే మెదలసాగాయి. ఆకస్మాత్తుగా వాయువేగానికి తన వస్త్రం ఎగిరి పోవడం, మహాభిషుడు అత్యంతాకర్షితుడై తనవైపే చూడడం బ్రహ్మదేవుడు శపించడం, మొదలైన విషయాలు ఆమె మదిని వేధింపసాగాయి. “నా కారణంగానే మహాభిషునికి శాపం కలిగింది. అతడు బ్రహ్మలోకం నుండి మర్త్యలోకానికి పోవలసి వచ్చింది. ప్రత్యక్షంగానో పరోక్షంగానో అతని పతనానికి నేనే కారణమయ్యాను. ఎలాగయినా నేను మహాభిషుని సేవించక తప్పదు” అని ఇలా యోచిస్తూన్న గంగ దృష్టి మరొకవైపుకు సాగింది. స్వర్గం నుండి పతితులవుతున్న అష్టవసువులు ఆమె కంటపడ్డారు. ఆమె వారి యోగక్షేమాలు విచారించి వారి పతనస్థితికి కారణం అడుగగా “దేవీ ! మేము వశిష్టమునీంద్రుల ఆశ్రమధేనువును అపహరించాము. ఆ కారణంగా ఆ మహాతపస్వి కుపితుడై “మర్త్యలోకంలో అవతరించండి” అని శపించాడు. తపోధనుని వచనాలు అసత్యం కావు కదా ! భూమిపై ఏ రాజుకైనా నీవు పత్నివై, మమ్మల్ని పుత్రరూపంలో ప్రసవించు, మానవయోనిలో ప్రభవించడం మాకిష్టం లేదు. మేము నిన్ను శరణు వేడుతున్నాము. మహాప్రతాపశాలి, సర్వసద్గుణసంపన్నుడు అయిన ప్రతీప రాజేంద్రుని అనుంగుబిడ్డయైన శంతనుణ్ణి నీవు భర్తగా వరించు. మాకు జన్మకలుగగానే భూలోకం నుండి మాకు విముక్తి ప్రసాదించు” అని అష్టవసువులు కోరారు. గంగ అంగీకరిస్తూ, “వసువులారా ! కుమారుణ్ణి కోరి నాతో సంబంధం ఏర్పరచుకునే శంతనుడికి ఒక్క పుత్రుడైనా ఉండి తీరాలి” అంది. అందుకు వారంగీకరించి “మాతా! మా తేజంలోని అష్టమ భాగం యిచ్చి కుమారుణ్ణి ఉంచుతాము. అతడు స్వేచ్ఛా

స్వాతంత్ర్యాలతో మహాపరాక్రమంతో ప్రవర్తిస్తాడే కాని అతనికి మాత్రం సంతానం వుండదు” అని గంగను అంగీకరింపజేసి వెళ్ళిపోయారు.

ప్రతీప మహారాజు ప్రజారంజకంగా ప్రజాహితతత్పరుడై పరిపాలన చేసి గంగాతీరంలో తపస్సు చేస్తుండగా సుందరమైన స్త్రీ రూపంలో గంగ వచ్చి ఆ చక్రవర్తి తొడను అలంకరించింది. దేవసదృశ కాంతితో ప్రసన్నవదనశోభతో తనతొడపై కూర్చొనియున్న ఆమెను చూచి ప్రతీపుడు “పుత్రీ ఎట్టి అభిలాషతో నువ్వు వచ్చావమ్మా!” అని ప్రశ్నించగా గంగ “భూపాలా ! నాకు తమయందనురాగం కలిగింది. నన్ను అనుగ్రహించండి. కామవశచిత్తంతో వచ్చిన స్త్రీని సజ్జనులు నిరాకరించరు” అన్నది. అప్పుడు మహారాజు, “కళ్యాణీ! కామహృదయంతో పరస్త్రీ సమాగమనేను నిషేధించుకున్నాను” అన్నాడు.

గంగాదేవి - “రాజా నిష్కళంక చరిత్రనయిన నేను నీకు అశుభాన్ని కోరడం లేదు. అనురాగంతో అర్ధిస్తూన్న దివ్యసుందరిని, కనుక నన్ను అనుగ్రహించండి” అంది. దానికి ప్రతీప చక్రవర్తి బదులు పలుకుతూ “బాలా ! నీ ఆచరణ చూస్తే నీ ఉద్దేశానికి సంపూర్ణంగా భిన్నంగా ఉంది. నా దక్షిణాంకాన్ని అలంకరించిన నిన్ను నేనెలా భావించాలో నువ్వే ఊహించు. తన సంతానం అలంకరించ యోగ్యమయిన యీ దక్షిణాంకంపై నీవు ఆసీనురాలవయ్యావు. పురుషుని వామాంకం మాత్రమే కామినీ జనానికి ఉపభోగ్యమయింది. ధర్మ విరుద్ధంగా సంచరించిన నిన్ను నేనెలా పరిగ్రహించ గలను ? నాయింటి కోడలుగా నిన్ను అంగీకరించగలను” అన్నాడు. వెంటనే గంగ అందుకుని “మహారాజా! మీ భరతవంశం జగద్విఖ్యాతమయింది. అట్టి మీ వంశంలో పుట్టినవారికి సేవ చెయ్యడమే నా పరమావధి. మీ వంశం లోకవిశ్రు తమయింది. అయితే యీ ప్రసంగంలో నాదొక నియమం ఉంది. నేను యెలా ప్రవర్తించినా నీ కుమారుడు నన్ను సంశయించకుండా చూడాలి. నాకు కలిగే కుమారునివల్ల మీ పుత్రునికి స్వర్గం సిద్ధిస్తుంది” అంటూ గంగ అంతర్ధానమై పోయింది. (సశేషం)

పుష్పదంత విరచిత శివమహిమ్న స్తోత్రమ్

శ్రీ మధుసూదనీటీక

- అనువాదకులు శ్రీ బ్రహ్మవిద్యానందగిరి స్వాములవారు
(ఆగష్టు తరువాయి)

అవతారిక : వైదికవాఙ్మయమును పర్యాలోచించి చూచినచో మనకు పరమాత్మయొక్క స్వరూపము మూడు విధములుగా తెలియబడును. 1). నిర్గుణ నిరాకార స్వరూపము - శుద్ధబ్రహ్మము, 2). సగుణ నిరాకార స్వరూపము - మాయావిశిష్ట శబలబ్రహ్మ (ఈశ్వరుడు), ఈశ్వరతత్త్వము నిరాకారమే అయినా మాయా శక్తి యోగముచే సగుణము. సృష్టి స్థితిలయ కారణము. “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” (తై. ఉ.) ఇత్యాద్యనేక శ్రుతులు మరియు “జన్మాద్యన్యాయతః” (బ్ర. సూ), “అహం కృత్స్నస్యజగతః ప్రభవః ప్రళయస్తథా” (గీత) ఇత్యాద్యనేక స్మృతులు ప్రమాణములుగా నున్నవి. 3). కృపాశక్తినాశ్రయించి శివకేశవాది విభిన్న రూపములలో భగవంతుని యొక్క ప్రాకట్యము యేదిగలదో అది సగుణసాకార స్వరూపము. “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” “వాసు దేవస్సర్వమితి” ఇత్యాది శ్రుతి స్మృతులచే ఈ సంపూర్ణ విశ్వము భగవంతునియొక్క సగుణ సాకార రూపమనుట అనుభవసిద్ధము. పరమాత్మను స్తుతించుట (వర్ణించుట)కు ప్రవృత్తమైన వేదమాత గూడ భయముజెంది “నేతి నేతి” అను వాక్యములచే మౌనము వహించినది. అలాంటప్పుడు నీవేమి స్తుతించెదవు ? అను ప్రశ్న ప్రాప్తించినపుడు ఉత్తర శ్లోకము ద్వారా శ్రీపుష్పదంతాచార్యులు సమాధానము చెప్పుచున్నారు.

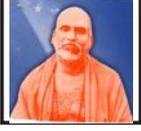
మ.టీ. : పునరస్యస్తుత్యత్వేనైవ భగవంతం స్తౌతి పూర్వోక్తం స్వస్య బ్రహ్మాది సామ్యముపపాదయన్.

అను : పూర్వోక్తరీతిగా తనకుగల బ్రహ్మాదిసామ్యమును యుక్తిపూర్వకముగా తెలుపుతూ “నీవు స్తుతికి విషయముగావు” (నిన్ను స్తుతించుట అసంభవము) అని అంటూ గంధర్వరాజు భగవంతున్ని స్తుతిస్తున్నాడు.

అతీతః పన్థానం తవ చ మహిమా వాఙ్మనసయో
రతద్వాష్ట్ర వృత్త్యా యం చకితమభిదత్తే శ్రుతిరపి | 11||
స కస్య స్తోతవ్యః కతివిధగుణః కస్య విషయః,
పదేత్వర్వాచీనే పతతి న మనః కస్య న వచః | 2||

ప్ర.ప : చ= మరియు, తవ = నీ యొక్క మహిమా= మహిమ, వాఙ్మనసయో= వాణి మరియు మనస్సు యొక్క పన్థానమ్ = మార్గమునకు (చేరుటకు), అతీతః = పరమై (అందనిదై) యున్నది. యమ్= దేనిని (యే నీ మహిమను), శ్రుతిరపి= వేదము గూడ, చకితమ్ = భయము మరియు విస్మయముచే, అతద్వాష్ట్ర వృత్త్యా= బ్రహ్మ భిన్న సమస్త జగత్తును నిషేధము చేస్తూ, అభిదత్తే = చెప్పుచున్నది. సః= ఆ పరమాత్మ (శివతత్త్వము) కస్య స్తోతవ్యః = ఎవరియొక్క స్తుతికి విషయమగును ? (ఎందుకనగా) కతివిధగుణః = సగుణపరమాత్మ ఎన్ని (అనంత) గుణములు గలదై ఉంది. కస్య విషయః= (ఒకవేళ నిర్గుణ బ్రహ్మమును తీసికున్నచో) అది ఎవరికి (దేనికి) విషయమగు (తెలియబడు)ను. తు= కాని, అర్వాచీనే పదే= భక్తానుగ్రహోర్థము ధరించుకున్న, ఆధునిక సగుణ సాకార స్వరూపములో, కస్య మనః = ఎవరి మనస్సు, న పతతి = ప్రవృత్తము కాదు? వచః = మరియు ఎవరి యొక్క వాణి (వాక్కు) పరవశమై న= స్తుతింప జాలదు? అనగా అందఱివాణి మరియు మనస్సు ప్రవృత్తమగును.

భావార్థము : సర్వ దుఃఖములను నాశనము చేయు ఓ శివ ! నీ యొక్క మహిమ అవాఙ్మనసగోచరము. నీ మహిమను వర్ణించుటకు వేదము గూడ ఆశ్చర్యము నొంది (భయము జెంది) “నేతి - నేతి” వాక్యములచే తన అభిప్రాయమును బోధించింది. ఇటువంటి అచింత్య మహిమాన్వితుడవగు నీవు యెవరియొక్క స్తుతికి విషయము కాగలవు? అనగా ఎవరు గూడ నిన్ను స్తుతించుటకు సమర్థులు కారు. ఎందుకనగా! అనంత గుణములు గలవాడవు. ఏ ప్రమాణమునకున్ను విషయము కానివాడవు. అయినా గూడ నీ యొక్క అధునాతన (క్రొత్త) పరమ రమణీయమగు సగుణ స్వరూపమును వర్ణించుటకు యెవరి మనస్సు మరియు వాణి వివశమై ప్రవృత్తము గాదు? అనగా అందరియొక్క మనోవాక్కులు సగుణ రూపమునందు సంలగ్నమై (ప్రేరితమై) వర్ణించుటకుపక్రమించును.

జ్ఞాన సదస్సు

శ్రీకాళహస్తిలోని శ్రీ శుకబ్రహ్మశ్రమమునందు ప్రతి నెల శుద్ధ ఏకాదశి నుండి పౌర్ణమి వరకు 5 రోజులు జ్ఞానసదస్సు నిర్వహింపబడును. ప్రతి రోజూ ఉదయం: 1.మంత్రజపము, 2.ధ్యానము, 3.అధ్యాత్మిక పాఠము (సదస్సు). సాయంత్రము : 1.అధ్యాత్మిక పాఠము, 2.జపము, 3.ధ్యానము 25 మంది సాధకులకు మాత్రమే ప్రవేశము. నివాసము, భోజనాదులు ఉచితము. అభ్యర్థనా పత్రములు ఒక నెల రోజులు ముందు పంపవలెను. ఆరవ సదస్సు : అక్టోబర్ 31వ తేదీ కార్తిక శుద్ధ ఏకాదశి నుండి నవంబరు 4వ తేదీ పౌర్ణమి వరకు. ఆచార్యులు పూజ్యశ్రీ స్వస్వరూపానందగిరి స్వాములవారు (వసిష్టాశ్రమము). పాఠము : ప్రశ్నోపనిషత్తు. ఏడవ సదస్సు : నవంబరు 29వ తేదీ మార్గశిర శుద్ధ ఏకాదశి నుండి డిశంబరు 3వ తేదీ పౌర్ణమి వరకు పాఠము: ఐతరేయోపనిషత్తు. ఎనిమిదవ సదస్సు : డిశంబరు 29 తేదీ పుష్య శుద్ధ ఏకాదశి నుండి జనవరి 2వ తేదీ పౌర్ణమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యశ్రీ ప్రణవానందగిరి స్వాములవారు (ఉమామహేశ్వర పీఠం, లత్తవరం) పాఠము : ఛాందోగ్యోపనిషత్తు. తొమ్మిదవ సదస్సు : జనవరి 27వ తేదీ మాఘ శుద్ధ ఏకాదశి నుండి జనవరి 31వ తేదీ పౌర్ణమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యశ్రీ పరమాత్మానందగిరి స్వాములవారు (మలయాళస్వామి మఠం, కాశి) పాఠము: ముణ్డకోపనిషత్తు. పదవ సదస్సు : ఫిబ్రవరి 26వ తేదీ ఫాల్గుణ శుద్ధ ఏకాదశి నుండి మార్చి 2వ తేదీ పౌర్ణమి వరకు ఆచార్యులు పూజ్యశ్రీ యోగిని చంద్రకాళీ ప్రసాద మాతాజీ వారు (కాళీవనాశ్రమం, నంబూరు) పాఠము : కైవల్యోపనిషత్తు. తెలుగులో బోధన ఉండును.

శ్రీ శుకబ్రహ్మశ్రమ సదస్సులో పాల్గొనదలంచువారు వివరాలకోసం జవాబు నిమిత్తం మీ అడ్రసు గల స్టాంపు అంటించిన కవరుతోటి ఆశ్రమానికి వ్రాయవలెను. మీ పేర్లు రిజిస్టర్ చేసుకోవలెను.

ఇట్లు

- శ్రీ శుకబ్రహ్మశ్రమ పరిపాలనా సంఘము

శ్రీ మదాంధ్ర మహా భాగవతము

- ఆచార్య జక్కంపూడి మునిరత్నం (తిరువతి)
(గత సంచిక తరువాయి)

గాంధారీ ధృతరాష్ట్రుల నిష్క్రమణ : ప్రపంచ సుఖాలను బుద్ధిపూర్వకంగా అనుభవిస్తూ మానవులు మైమరుస్తారు. కాలం వారిని వంచిస్తుంది. అది ఎవ్వరికీ అంతుచిక్కేది కాదు. కాల స్వభావాన్ని తెలిసిన విదురుడు ఈ విషయాన్ని గుర్తించాడు. ధృతరాష్ట్రుని సమీపించాడు.

ప్రభూ ! తమ బంధుమిత్ర పరివారాన్ని సిరిసంపదలను చూసుకొంటూ మానవులు ప్రాణాలమీద తీపిని పెంచుకుంటారు. అయితే కాలం వారి ప్రాణాలను హరించి తీరుతుంది. దాన్ని అడ్డుకోవడం ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. ఏ ఉపాయాలూ అక్కడ పనిచెయ్యవు. అలాంటి కాలం ఇప్పుడు సమీపించింది. కర్తవ్యాన్ని గురించి ఆలోచించు. అసలే అంధత్వం. పైగా వృద్ధాప్యం. రాజవైభవాలన్నీ నశించాయి. నా అన్నవాళ్ళెవరూ లేకుండా పోయారు. నీవు, నీ భార్య దాయాదుల పంచలో కాలంగడపడం ఇంకా అవసరమేనంటావా ? ఆనాడు మీరు పాండవులకు అనేక ఇబ్బందులు కలిగించారు. భీముడు మాట్లాడే పరుషవాక్యాలు వింటూ వాళ్ళుపెట్టే తిండి తింటూ ఎలా ఉంటున్నావు మహారాజా ? శరీరం శాశ్వతం కాదని దానిపట్ల మోహం విడనాడి ఇల్లూ వాకిలి విడిచిపెట్టి ఉత్సాహంగా మునివృత్తిలో కాలం గడిపేవాడే మోక్షాన్ని పొందగలడు. ఈవిధంగా చెప్పి విదురుడు ధృతరాష్ట్రునికి జ్ఞానం కలిగించాడు.

విదురుడి ప్రబోధంతో ధృతరాష్ట్రుడిలో జ్ఞానం వికసించింది. మోహం నశించింది. బంధాలన్నిటినీ తెంచుకున్నాడు. హిమాలయ ప్రాంతంలోని వనభూములకు పయనమయ్యాడు.

గాంధారి సాధ్వీమణి. తన భర్తకు చూపులేకపోవడం వల్ల తాను కూడా ఈ ప్రపంచాన్ని చూడకూడదని నిశ్చయించుకొంది. కళ్ళకు గంతలు కట్టుకుంది. ఆ పతివ్రతా శిరోమణి కూడా పరమవైరాగ్యంతో పతిని

అనుగమించింది. గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులతో కలిసి విదురుడు కూడా వెళ్ళాడు.

మరునాడు తెల్లవారింది. ధర్మరాజు కాలకృత్యాలు పూర్తి చేసుకున్నాడు. అగ్నికార్యం నెరవేర్చాడు. బ్రాహ్మణులకు బంగారు, నువ్వులు, బట్టలు, భూములు దానం చేశాడు. పెద్దలైన గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులకు నమస్కరించే ఉద్దేశంతో వారి మందిరానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ విదురుడూ గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులు కనిపించలేదు. ధర్మరాజు వారిని గూర్చి అక్కడే ఉన్న సంజయుణ్ణి అడిగాడు. తన పొరబాట్లకు పశ్చాత్తాపంతో గంగలో దూకి ఉంటాడేమోనని యుధిష్ఠిరుడు సందేహం వెలిబుచ్చాడు. ప్రతిరోజూ తనను అడిగి వార్తలు తెలుసుకునే ధృతరాష్ట్రుడు ఆ రోజు తననేమీ అడగలేదని సంజయుడు చెప్పాడు. ముందురోజు వరకు విదురునితో ధృతరాష్ట్రుడు రహస్యమంతనాలు సాగించాడని చెప్పాడు. విదురుడూ, గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులు తనకు కూడా చెప్పకుండా కన్నుగప్పి ఎక్కడకో వెళ్ళారని సంజయుడు బావురుమన్నాడు.

ఇంతలో తుంబురుడితో కలిసి నారదుడు అక్కడకు వచ్చాడు. ధర్మరాజు, అతడి తమ్ముళ్ళు వారికి నమస్కరించారు. పాండవాగ్రజుడు వారిని సముచితంగా పూజించాడు. తమ తల్లిదండ్రులైన గాంధారీ ధృతరాష్ట్రులు ఎక్కడికి వెళ్ళారో తెలియడం లేదని విచారం వెలిబుచ్చాడు. తెలియజేయమని ప్రాధేయపడ్డాడు.

‘ధర్మరాజా! ఈ ప్రపంచమంతా ఈశ్వరుడి అధీనంలోనే ఉంటుంది. ఆ భగవంతుడే ప్రాణులను కలుపుతూ విడదీస్తూ ఉంటాడు. క్రీడాకారుడి ఇష్టానికి అనుగుణంగా పాచికలూ, బంతులూ కలుసుకుంటూ విడిపోతూ ఉన్నట్టే భగవంతుడి ఇష్ట ప్రకారమే ప్రాణులు కలుసుకుంటూ విడిపోతూ ఉంటారు. ఈ ప్రపంచమంతా ఈశ్వరుడి రూపమేనని భావించు. అతనికంటే వేరుగా ఏదీ ఉండదు. అందువల్ల నా తల్లిదండ్రులు ఏమైనారో అనే విచారం విడిచిపెట్టు.

కాలస్వరూపుడైన భగవంతుడు రాక్షసులను సంహరించేందుకు ఈ భూమీంద్రుడు పుట్టాడు. తను వచ్చిన పని పూర్తి చేసుకున్నాడు. మిగిలిన దానికోసం నిరీక్షిస్తున్నాడు. శ్రీకృష్ణుడు అవతారం చాలించిన తర్వాత మీరు కూడా ఇక్కడ ఉండకండి. నిర్విచారంగా కర్తవ్యోన్ముఖులు కండి. (సంశేషం)

వార్తలు

(01). 23-7-2017 తేది ఆదివారం నాడు శ్రీకాళహస్తి - బజారువీధిలోని శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి దేవాలయంలో వాసవీ మహిళా సమాజం వార్షికోత్సవంలో పూజ్యశ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారు పాల్గొని అనుగ్రహ భాషణం చేశారు.

(02). 3-8-2017 తేది గురువారం నుండి 7-8-2017 సోమవారం వరకు 5 రోజులు శ్రీశుకబ్రహ్మశ్రమం వారి 3వ జ్ఞాన సదస్సు తిరుపతి శ్రీపురం కాలనీలోని శ్రీమలయాళ సద్గురుసేవా సమాజంలో జరిగినది. ప్రతిరోజు ఉదయం 7 గంటల నుండి 8 గం|| 15 నిమిషాల వరకు సాయంకాలం 4 గం||ల నుండి 5 గం|| 15 నిమిషాల వరకు కేసోపనిషత్తుపై బ్రహ్మశ్రీ ఓ.ఎస్. రామలాల్ శర్మ గారు ప్రవచనం చేశారు. 25 మంది ఇతర ప్రాంతముల నుండి వచ్చిన సదస్సులు మఠీయు స్థానికంగా 5 మంది పాల్గొనినారు.

(03). 9-8-2017 తేది బుధవారం ఉదయం 10 గంటలకు తిరుపతి రూరల్, తిరుచానూరుకు సమీపం పాడిపేట గ్రామంలో శ్రీభావనారాయణస్వామి దేవాలయంలో భద్రావతీసమేత శ్రీభావనారాయణస్వామివార్ల విగ్రహ ప్రతిష్ఠ పూజ్య శ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారిచే చేయబడినది. ఆపై అనుగ్రహ భాషణం శ్రీ స్వాములవారిచే చేయబడినది.

(04). 15-8-2017 మంగళవారం ప్రదోషకాలంలో ఆశ్రమ శివాలయంలో కృత్తిక సందర్భంగా శ్రీసుబ్రహ్మణ్యస్వామికి అభిషేకం, అర్చన చేయబడినది. ఆగష్టు 20వ తేది ఆదివారం ప్రదోషకాలంలో మాసశివరాత్రి సందర్భంగా ఆశ్రమ శివాలయంలో రుద్రాభిషేకం, బిల్వార్చన జరిగినది.

(5). 15-8-2017 తేది శ్రీకృష్ణ జయంతి సందర్భంగా ఆశ్రమంలో శ్రీకృష్ణ భగవానునికి లక్ష తులసి అర్చన విజయవాడ రాధామాధవ భజన సంఘంచే విశేషంగా చేయబడింది. 25-8-2017 శుక్రవారం వినాయక చవితి సందర్భంగా ఆశ్రమంలో వినాయకునకు లక్ష పత్రిపూజ జరిగినది.

(06). 27-8-2017 తేది ఆదివారం తిరుపతిరూరల్, పుదిపట్ల గ్రామంలోని శ్రీరామకృష్ణ ఆశ్రమ వార్షికోత్సవం పూజ్యశ్రీ విద్యాస్వరూపానందగిరిస్వాములవారి అధ్యక్షతన జరిగినది. ఆశ్రమ శ్రీరామకృష్ణమందిరంలో శ్రీరామకృష్ణ - శారదామాత - స్వామి వివేకానందమూర్తి త్రయానికి విశేషపూజ, అన్నదానం, మహాత్ముల ప్రవచనలు, భజనలు ఆనందప్రదంగా జరిగినవి.

(07). ఆశ్రమ కంటి ఆసుపత్రిలో జూలై నెలలో ఓ.పి.లో 1194 మందికి కంటి పరీక్షలు, చికిత్సలు చేయబడినవి. 101 మందికి కంటి పొరలు తీసి కళ్లలో లెన్ను అనుర్జుణింపి 5 రురికి యాగ్ లేజర్ చికిత్సలు చేయబడినవి.